

Vlaams
Parlement

stuk **2399** (2013-2014) – Nr. 1
ingediend op 29 januari 2014 (2013-2014)

Ontwerp van decreet

tot aanpassing van enkele hogeronderwijsbepalingen
die de organisatie en controle van het onderwijs
faciliteren en de plan- en implementatielasten
verminderen

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet d.d. 27 september 2013	33
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	45
Advies van de Vlaamse Onderwijsraad	49
Protocol nr. 59 houdende de conclusies van de onderhandelingen die gevoerd werden in de vergaderingen van het Vlaams onderhandelingscomité voor het hoger onderwijs op 12 en 19 november 2013	59
Voorontwerp van decreet d.d. 29 november 2013	65
Advies van de Raad van State	79
Ontwerp van decreet	87

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

1. Inleiding

Het hoger onderwijs is de laatste jaren voortdurend in beweging geweest. De snelle opvolging en veelheid aan decreten die de nationale en internationale ontwikkelingen hebben geïmplementeerd hebben geleid tot een aantal problemen qua uitvoering, tot extra implementatielasten voor de instellingen en soms ook tot interpretatieproblemen bij bepaalde regelgeving.

Er zijn bijgevolg verschillende redenen om dit decreet tot stand te brengen.

Enerzijds wil de decreetgever de implementatielasten voor de instellingen verlagen, anderzijds wil men de regelgeving op bepaalde punten vereenvoudigen en verduidelijken en mogelijke interpretatieproblemen wegwerken.

- Uit de toepassing van de regelgeving is gebleken dat bepaalde voorschriften moeilijk uitvoerbaar zijn of dat bepaalde zaken uit het oog werden verloren.
- De omvorming naar de bachelor-masterstructuur, de flexibilisering van het hoger onderwijs en de invoering van een nieuw financieringssysteem hebben voor de instellingen heel wat zware administratieve taken en extra planlast meegebracht die inherent zijn aan zulke grote hervormingen. Sinds 2003 hebben de instellingen hun administratie, hun processen en hun databanken herwerkt om deze hervormingen concreet te kunnen realiseren. Zij hebben deze taak met glans uitgevoerd en het grote werk is achter de rug. Niettemin melden de instellingen dat de hervormingen en dan voornamelijk de flexibilisering van het hoger onderwijs de administratieve lasten wel hebben verhoogd.
- Een vereenvoudiging van de regelgeving en het schrappen van overbodige bepalingen zal de transparantie ten goede komen.

Het concreet aftoetsen van de huidige regelgeving op het doorwegen van planlast en het waar mogelijk reduceren van deze last is de hoofdbewegreden van dit ontwerp van decreet. Het Vlaamse onderwijsbeleid moet erop toezien dat onze hogeronderwijsinstellingen hun kerntaken ten volle kunnen realiseren zonder zich daarbij geremd te voelen door te veel administratieve formaliteiten.

Reeds op 8 en 9 maart 2007 kondigde de Europese Raad in Brussel aan dat alle administratieve lasten verbonden aan Europese regelgeving tegen 2012 met 25% verminderd moesten worden. Vlaanderen wil door middel van gerichte inspanningen een topregio worden op het vlak van regelgevingskwaliteit en administratieve vereenvoudiging en verschillende vereenvoudigingssuggesties werden intussen al gehonoreerd, onder meer in de verschillende genummerde verzameldecreten. Er is desondanks echter nog ruimte voor verbetering.

In de literatuur worden diverse definities gegeven van het begrip ‘administratieve lasten’.

De dienst Wetsmatiging van de Vlaamse overheid omschrijft administratieve lasten bijvoorbeeld, als volgt (Meten om te weten. Leidraad voor het meten van administratieve lasten, dienst Wetsmatiging, Brussel, 30 januari 2006, p. 8):

“Administratieve lasten zijn de kosten van de administratieve handelingen die actoren moeten uitvoeren voor de naleving van wettelijke informatieverplichtingen aan de overheid, ongeacht of zij die handelingen ook zonder wettelijke verplichting zouden uitvoeren. Die kosten zijn additioneel ten opzichte van de kosten om de administratie van hun kernproces op orde te hebben en gaan uit van een efficiënte naleving van de informatieverplichting door de actoren.

Niet alle administratieve handelingen geven aanleiding tot administratieve lasten, of niet alles wat administratief lastig is, is een administratieve last. Elk bedrijf, elk overheidsniveau, elke instelling... heeft een welomschreven kernactiviteit. Om die corebusiness naar behoren te kunnen uitvoeren moet er altijd een bepaalde basisadministratie voorhanden zijn. Informatieverplichtingen die volledig of gedeeltelijk kunnen voortbouwen op bestaande administratiegegevens nodig voor het welslagen van het kernproces, worden niet of slechts gedeeltelijk omschreven als administratieve lasten. Specifiek voor het beleidsdomein hoger onderwijs gaat het om alle administratieve handelingen die een kwalitatief pedagogisch proces helpen vormgeven. Een minimum aan studentenadministratie, voorraadadministratie, het opstellen van uurroosters,... zijn geen administratieve lasten. Wel kan een bepaald percentage meegeteld worden als administratieve last wanneer bijvoorbeeld de voorradige gegevens moeten worden omgezet in een bepaald format.”

In het onderzoek naar planlastvermindering (Onderzoek naar planlastvermindering in het hoger onderwijs, Prof. Dr. Filip De Rynck e.a., Gent, 2013) worden ze dan weer gedefinieerd als:

“Administratieve lasten maken deel uit van procedures en zijn gericht op eenzijdige beheersmatige verantwoording gegenereerd door de regelgeving van de overheid maar ook door de eigen instelling: gegevens die moeten worden geleverd of procedures die moeten worden gerespecteerd, in het kader van de ‘compliance’ ten opzichte van de regelgeving. Eenrichtingsverkeer ten opzichte van de overheid en de eigen centrale diensten staat hier centraal. Instellingen verantwoorden dat ze de regelgeving correct toepassen volgens alle rechtsprincipes die daarbij horen: opleidingen en faculteiten doen hetzelfde ten opzichte van hun centraal bestuur (Ogbonna en Harris, 2004).

Oplossingen voor te veel administratieve verantwoording komen dan eerder door aanpassing van de regelgeving (‘smart regulation’). In Engeland wordt dat als volgt samengevat: ‘reduce or merge legislation; simplify the process to comply with regulations; data-sharing and joined-up government; develop ICT-based solutions and governance; provide better guidance and regulation’ (gebaseerd op Cabinet Office, 2006).”

Met het decreet wordt in geen geval beoogd de bestaande regelgeving onderuit te halen. De decretale aanpassingen werden geschreven met behoud van het volle respect voor de principes en de basisfilosofie van de regelgeving. Het is evenmin de bedoeling om al te veel in te grijpen in de onderwijsorganisatie en de onderwijsprocessen van de hogeronderwijsinstellingen zoals die nu bestaan en die ingevolge de nieuwe regelgeving op vele vlakken recent nog zijn aangepast. Alleszins moet ook vermeden worden dat door het doorvoeren van vereenvoudigingen en wijzigingen op andere vlakken dan weer extra werklust zou worden gegenereerd voor de instellingen.

Dit decreet is slechts een eerste stap in de vereenvoudiging van de regelgeving op het hoger onderwijs. De doorgevoerde aanpassingen betreffen zogenaamde ‘quick wins’ die niet ingrijpen op de basisprincipes van flexibilisering en de onderwijsprocessen aan de instellingen, maar niettemin een verlaging van de implementatielasten voor de instellingen betekenen. Uit de hierna opgesomde evaluaties en rapporten kwamen echter ook knelpunten

naar voren die verband houden met grotere thema's zoals examencontracten, leerkrediet en studievoortgangsbewaking, die ook meer diepgaande pedagogische implicaties hebben. In een volgend stadium zal over deze thema's verder gereflecteerd en gedebatteerd worden in een ruimer kader waar onder meer ook de problematiek van oriëntering, die hierop een belangrijke impact heeft, zal meegenomen worden. Uiteraard zullen de bevindingen en conclusies uit de evaluatie van de implementatielasten naar aanleiding van de flexibilisering van het hoger onderwijs hierbij worden meegenomen.

2. Vertrekbasis

Verschillende bronnen leverden input voor dit ontwerp van decreet:

1) Evaluatie van de implementatielasten naar aanleiding van de flexibilisering van het hoger onderwijs

In uitvoering van de engagementen van de overheid, gemaakt in het Vlaams onderhandelingscomité voor het hoger onderwijs (VOC), werd beslist een evaluatie uit te voeren waarbij bijzondere aandacht moest uitgaan naar de implementatielasten die flexibilisering heeft teweeggebracht voor de instellingen, vooral naar taakbelasting van de personeelsleden. Daartoe diende een werkgroep te worden opgericht waarin duidelijk de draagwijdte, de inhoud en vorm van de evaluatie moest worden afgesproken en uitgewerkt. Daarbij moest ook worden nagegaan welke kwantitatieve gegevens al dan niet konden worden aangeleverd door de instellingen of de Databank Hoger Onderwijs (DHO).

De werkgroep die de evaluatie uitvoerde werd samengesteld uit vertegenwoordigers die door de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) en de Vlaamse Hogescholenraad (VLHORA) werden aangeduid, uit een vertegenwoordiger van de Vlaamse Vereniging van Studenten (CVVS) en uit een vertegenwoordiging van de administratie van het Vlaamse Ministerie van Onderwijs en Vorming.

Flexibilisering is een ruim begrip dat betrekking heeft op veel aspecten van het hoger onderwijs: de toegang tot het hoger onderwijs, met onder meer flexibele overgangen, het in aanmerking nemen van eerder verworven competenties (EVC) en eerder verworven kwalificaties (EVK); de leeromgeving, met onder meer andere leervormen zoals projectonderwijs, afstandsonderwijs, de integratie van de informatie- en communicatietechnologie (ICT), het herdenken van de begeleiding van studenten, de timing en wijze van evalueren/examineren; het curriculum, met onder meer het evenwicht tussen het bepalen van het eigen programma door de student en de voorstructurering van het aanbod door de instelling; de organisatie van het onderwijs, met onder meer het werken binnen een jaarsysteem of binnen kleinere tijdsgelaten, studievoortgang via accumulatie enzovoort. De hogeronderwijsinstellingen hebben een verschillende benadering om aan deze aspecten van flexibilisering vorm te geven. Bijgevolg leidt dit ook tot gedifferentieerde implementatielasten.

De evaluatie van de implementatielasten naar aanleiding van de flexibilisering van het hoger onderwijs werd opgevat als een analyse van de implementatielasten die de invoering van flexibilisering met zich heeft meegebracht voor alle geledingen binnen de instelling. Onder implementatielasten werd in deze evaluatie begrepen: de pure administratieve lasten (extra reglementering, opstellen van documenten, rapportering, extra informatisering, procedures enzovoort) alsook de personeelslast (verhoogde werkdruk, samenstelling personeelsbestand, extra scholing enzovoort). Het evaluatierapport biedt een weergave van de extra belasting als gevolg van de flexibilisering die de kerntaken van de instellingen verzwaren (bijvoorbeeld inschrijving, vaststellen van studieprogramma's, organisatie van examens enzovoort) of tot nieuwe verplichtingen leiden (EVC-onderzoeken, aanbieden van verschillende studiecontracten).

Bij de evaluatie is de werkgroep uitgegaan van het principe dat naast een degelijke probleemverkenning ook meteen gezocht moest worden naar mogelijke oplossingen. In het evaluatierapport werden bijgevolg meteen zeer concrete opvolgingspunten geformuleerd, waarvan een aantal voorstellen tot decreetale aanpassingen hun weerslag vinden in dit decreet. Door de werkwijze met een groep van vertegenwoordigers uit instellingen en studenten werd meteen een ruim draagvlak gecreëerd voor de voorgestelde wijzigingen.

Het Flexibiliseringsdecreet heeft enkel een dwingend kader geschetst om flexibel onderwijs mogelijk te maken. De mate waarin en het tempo waarop de instellingen flexibilisering implementeren werd echter overgelaten aan de autonomie van de instellingen. Met deze wijze van sturing heeft de decreetgever ook het beoogde resultaat bereikt. Na acht academiejaren sinds de inwerkingtreding van het decreet blijkt dat de instellingen zeer ernstig werk hebben gemaakt van de implementering van de flexibilisering en grondige hervormingen hebben doorgevoerd in de geest van het decreet. Zij hebben het zichzelf vaak niet eenvoudig gemaakt. Daar waar de decreetgever mogelijkheden heeft geboden tot flexibel onderwijs werden deze ook benut (gelijktijdige inschrijvingen, combinatie van contracten, inschrijvingen per semester, ruim ingevulde geïndividualiseerde trajecten enzovoort). De organisatie van het onderwijs is zeer complex geworden met grote verschillen in procedures tussen faculteiten, departementen en instellingen onderling tot gevolg.

Keerzijde van de medaille is echter de grote werklast en de administratieve lasten die er voor de instellingen zijn bijgekomen. Volledigheidshalve moet hier ook worden vermeld dat ook voor studenten, samen met de flexibiliteit de complexiteit en de last is toegenomen. Dit geldt ook voor de overheid die extra investeringen heeft moeten doorvoeren.

De voorgestelde oplossingen uit de evaluatie om de lasten te verminderen, hebben ook pedagogische gevolgen en deze moeten uiteraard tegen elkaar afgewogen worden alvorens de voorgestelde acties doorgevoerd worden. Vermindering van een beperkte administratieve last verantwoordt niet altijd een beperking in flexibiliteit. Dit is ook vaak de afweging die de instellingen zelf hebben gemaakt.

Algemeen werd in de evaluatie duidelijk gesteld dat flexibilisering de taken van het personeel, onder andere wat de studiebegeleiding van studenten betreft en de communicatie naar de studenten toe, verzwaard heeft. Dit is niet alleen in tijdsbesteding uit te drukken, maar voornamelijk naar de competenties van het personeel toe stelt het nieuwe systeem hogere eisen. Automatisering heeft slechts ten dele de extra lasten opgevangen. Vaak zijn implementatielasten niet direct aan flexibilisering te koppelen, vandaar ook de moeilijkheid om te kwantificeren en te meten. De toegenomen last, die er zeker is, betreft het resultaat van diverse evoluties de afgelopen jaren. Soms zijn de lasten ook te wijten aan de reguleringsdrift en de neiging van de instellingsbesturen zelf om processen zeer complex uit te werken. De instellingen spreken niet tegen dat het decretaal kader inderdaad ook een meer eenvoudige aanpak toelaat, maar de onderlinge concurrentie zet instellingen aan om meer flexibiliteit toe te laten. Daarom vragen zij in de opvolgingspunten soms om decretaal één duidelijke richting aan te wijzen.

Naast begeleiding en communicatie zijn bijkomende informatieplichten een grote oorzaak van de extra administratieve lasten. De informatieopslag gaat zelfs verder dan wat het decreet verplicht. De instellingen benadrukten hier dat dubbel werk vermeden moet worden. Iedereen is het erover eens dat een goede informatieopslag loont en een beter en efficiënter beleid toelaat. Instellingen vragen wel uitdrukkelijk om data ruimer raadpleegbaar te maken en ervoor te zorgen dat ze te allen tijde actueel zijn. Op dat punt werden in het decreet aanpassingen doorgevoerd.

Op verschillende punten werd aangegeven dat bepaalde procedures veel lasten met zich meebrengen, maar werd geconcludeerd dat een eventuele vereenvoudiging van de instellingen zelf moest uitgaan en bijkomend decretaal optreden niet direct gewenst is. Er zijn ook aspecten waar studenten en instellingen vragen om decretaal meer eenvormigheid te creëren, omdat de diversiteit in procedures de uitvoering te complex heeft gemaakt.

Samengevat kwamen in deze evaluatie volgende algemene vaststellingen tot uiting:

- als naar oplossingen wordt gezocht, situeren deze zich op verschillende niveaus;
- er moet steeds een afweging worden gemaakt van de verhoudingen tussen ‘last’ versus positieve effecten;
- de ervaring tussen verschillende niveaus op het veld is verschillend. Wat bijvoorbeeld experts in de werkgroep ervaren, is soms toch verschillend van wat de beleidstop van de instelling als prioriteit stelt en verschilt vaak ook met bijvoorbeeld de ervaringen van het personeel op de studentenadministraties zelf;
- de toenemende lasten zijn niet enkel het gevolg van de decretale verplichtingen, maar ook eigen instellingsbesturen maken de zaken vaak zeer complex en daardoor arbeidsintensief in de uitvoering.

2) Onderzoek naar de planlastvermindering in het hoger onderwijs

Op vraag van minister Smet werd door de Hogeschool Gent (professor De Rynck) een onderzoek uitgevoerd naar planlastvermindering in het hoger onderwijs. In dit onderzoek worden niet de administratieve lasten onderzocht die voortkomen uit de regelgeving en de implementatie van deze regelgeving door de instellingen, zoals dat wel het geval is bij de evaluatie van de implementatielasten naar aanleiding van de flexibilisering van het hoger onderwijs, maar wel de ‘planlasten’ waarmee verwezen wordt naar de systemen van planning en verantwoording die deel uitmaken van beleids- en managementcycli in de instellingen zelf en die doorwerken tot op de werkvloer. Het onderzoek spitst zich toe op het proces van kwaliteitszorg en op het systeem van de personeelsevaluatie.

De onderzoekers hebben hun onderzoek naar planlastervaring in het hoger onderwijs geplaatst in het kader van de implementatie van beleid en van sturing in het hoger onderwijs. De onderzoekers beklemtonen hier het huidige polycentrische karakter van de sturing in het hoger onderwijs. Dit komt vooral tot uiting in het luik over kwaliteitszorg.

De onderzoekers zien een verband tussen de graad van polycentrische sturing en de ervaring van planlast. De polycentrische sturing mist nogal eens consistentie, wat uiteraard leidt tot onzekerheid en tot een perceptie en aanvoelen van planlast. De onderzoekers adviseerden daarom een debat te openen over sturing in het hoger onderwijs. In dit vereenvoudigingsdecreet wordt nu in eerste instantie gekozen voor quick wins. De procedure van personeelsevaluatie werd vereenvoudigd en het Vormingsfonds werd opgenomen in de werkingsuitkeringen van de instellingen.

De verdere problematiek over sturing van instellingen die het onderzoek naar voren brengt, moet grondig worden bekeken en zal in een tweede fase tot mogelijke decretale aanpassingen kunnen leiden.

Het sturingsmechanisme in het hoger onderwijs vergt een verder diepgaand debat waarbij alle actoren betrokken worden en waarbij op zoek wordt gegaan naar een voor het huidige hoger onderwijs optimaal sturingsmechanisme met een duidelijke omschrijving van de rol van de overheid enerzijds en de wijze van verantwoording van de instellingen anderzijds. De voorstellen van de doorgevoerde evaluatie vormen een van de mogelijke pistes die verder kunnen worden onderzocht.

Ook de conclusies uit het onderzoek die aanpassingen impliceren aan het systeem van kwaliteitszorg, zullen worden meegenomen in een later stadium. De decreetgever acht het immers niet wenselijk om nu reeds te sleutelen aan een systeem nog voor het is ingevoerd. In artikel II.131 van de Codex Hoger Onderwijs van 20 december 2013 wordt een duidelijke opvolging vastgelegd van het nieuwe kwaliteitszorgsysteem. Ingeval er decretale aanpassingen nodig zijn, zullen deze resulteren uit het decretaal aangegeven evaluatietraject.

3) Voorstellen regeringscommissarissen

Aan de regeringscommissarissen werd gevraagd voorstellen te doen met betrekking tot vereenvoudiging van de regelgeving op het hoger onderwijs (naast de voorstellen die zij ook telkens doen naar aanleiding van de verzameldecreten). Vanuit hun controletaak op de uitvoering van de regelgeving door de hogeronderwijsinstellingen en hun dagdagelijkse confrontatie met verscheidene interpretatieproblemen van de regelgeving of moeilijk uitvoerbare regelgeving, zijn zij immers goed geplaatst om vereenvoudigingsvoorstellen en aanpassingen aan de regelgeving voor te stellen. De voorstellen van de regeringscommissarissen hadden voornamelijk betrekking op aanpassingen aan de rapporteringsplicht van de instellingen, op het toezicht door de regeringscommissarissen en op de integratie van verschillende fondsen in de reguliere werkingsuitkeringen. Er werden ook vereenvoudigingsvoorstellen gedaan die geen decretale aanpassingen vergen, maar wel een aanpassing van uitvoeringsbesluiten (bijvoorbeeld besluit van de Vlaamse Regering (BVR) over de jaarrekening). Uiteraard worden die ook meegenomen in de ruimere werkzaamheden met betrekking tot de vereenvoudiging van regelgeving.

4) Voorstellen van instellingen

De minister heeft aan de instellingen als antwoord op hun klachten over administratieve lasten ten gevolge van de regelgeving gevraagd een lijst te maken van deze lasten en vereenvoudigingsvoorstellen te doen.

3. Link met de beleidsbrief

Dit ontwerp van decreet kadert binnen de beleidsbrief Onderwijs 2012-2013 (operationele doelstelling 7.9 ‘regelgeving vereenvoudigen en transparanter maken’).

4. Replik op de adviezen van de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor), de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en de Raad van State

De SERV heeft bij brief van 23 oktober 2013 afgezien van advisering omwille van het beperkt sociaaleconomische karakter van het voorontwerp van decreet.

De Vlor heeft advies gegeven op 24 oktober 2013 en merkt in zijn advies het volgende op:

– Algemene opmerkingen

1) Hoewel de Vlor tevreden is dat werk gemaakt werd van dit voorontwerp van decreet, is hij er niet van overtuigd dat dit decreet zal leiden tot een effectieve en wenselijke reductie van de werkdruk in de instellingen hoger onderwijs. De Vlor vraagt dat de overheid in het decreet een systematiek zou inschrijven zodat deze vereenvoudigingsoefening op regelmatige basis herhaald en opgevolgd kan worden.

In het voorontwerp van decreet wordt ingeschreven dat er ten minste vijfjaarlijks een evaluatie zal plaatsvinden naar mogelijke vereenvoudigingen in de regelgeving op het hoger onderwijs (zie artikel 26).

2) De Vlor apprecieert dat de voorbereiding van het ontwerp van decreet grondig is gebeurd en op basis van evaluatie, onderzoek en voorstellen uit het werkveld. De Vlor vindt het ontwerp van decreet echter te weinig ambitieus. De minister verwijst een aantal van de opgenomen voorstellen naar twee werkgroepen. De Vlor vreest dat deze werkgroepen de gevoerde discussies enkel zullen overdoen en dat de bestaande problemen niet op korte termijn aangepakt zullen worden.

De Vlor vraagt aan de overheid om de samenstelling van de werkgroepen goed te bewaken en ervoor te zorgen dat alle stakeholders hierin vertegenwoordigd zijn. De Vlor wil hier ook graag bij betrokken zijn.

Het is niet de bedoeling deze werkgroepen op de lange baan te schuiven. Nog voor het einde van de legislatuur moeten de krachtlijnen duidelijk zijn. Bij de samenstelling van de werkgroepen zal er voor gezorgd worden dat alle stakeholders vertegenwoordigd zijn.

3) De Vlor betreurt dat in de memorie van toelichting een definitie is opgenomen van ‘administratieve lasten’. Elke definitie van een dergelijk ruim omvattend iets, is per definitie niet exhaustief. De Vlor pleit ervoor om de definitie te schrappen.

Om tegemoet te komen aan deze opmerking wordt in de memorie van toelichting verduidelijkt dat het om voorbeelddefinities van administratieve lasten gaat.

4) De Vlor dringt aan dat ook bij de wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering op het jaarverslag vereenvoudiging moet worden nagestreefd.

Er is een afzonderlijke werkgroep opgericht die zich buigt over een eenvoudigere en efficiëntere rapportering in het jaarverslag. Uiteraard staat administratieve vereenvoudiging voor de instellingen daarbij voorop. Veel hangt samen met de verdere ontwikkeling van de nieuwe databank hoger onderwijs.

– Artikelsgewijze opmerkingen

1) De Vlor is er niet tegen dat de taken van de regeringscommissarissen opgenomen worden in de functiebeschrijving aangezien dit een stuk flexibeler is. Het is echter belangrijk dat er voldoende transparantie is over de toebedeelde taken en dat instellingen betrokken blijven bij het opstellen van de functiebeschrijving. De Vlor merkt bijkomend op dat het betreffende artikel genderneutraal moet worden opgesteld.

In de memorie van toelichting is ruimere verduidelijking opgenomen om te garanderen dat de functiebeschrijvingen transparant zijn voor de instellingen.

Wat de inspraak van de instellingen bij de toewijzing van de taken betreft, wordt opgemerkt dat ook bij de procedure om tot het besluit van de Vlaamse Regering met de taken van de regeringscommissarissen te komen, de instellingen niet rechtstreeks betrokken werden.

Aangezien ook de niet te wijzigen bepalingen van de Codex Hoger Onderwijs niet genderneutraal geschreven zijn, blijft de mannelijke vorm ook hier behouden.

2) De Vlor betreurt dat het voorontwerp van decreet de inwerkingtreding van het vernieuwde Hogeronderwijsregister (HOR) niet preciseert en vraagt de overheid hiervan in elk geval prioriteit te maken.

De inwerkingtredingsdatum kan niet gepreciseerd worden gezien de voorbereidende gesprekken met de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie (NVAO) nog volop aan de gang zijn.

De overdracht is mee opgenomen in de timing van DHO 2.0 en heeft prioriteit.

3) De Vlor wijst erop dat de definitie van ‘volgtijdelijkheid’ niet sluitend is en dat nog heel wat onduidelijkheden blijven bestaan. De Vlor is van mening dat deze discussie nog onvoldoende uitgeklaard is en een thema moet zijn binnen de op te richten werkgroep. De Vlor stelt voor punt 3° en 4° van dit artikel voorlopig te schrappen.

Punt 3° en 4° zijn uit het voorontwerp geschrapt en de problematiek van volgtijdelijkheid wordt meegenomen in de werkgroep rond studievoortgangsbewaking.

4) De Vlor vindt het artikel waarbij de mogelijkheid wordt gegeven om stages en bachelor- en masterproeven uit te sluiten van een creditcontract een effectieve vereenvoudiging, maar wijst de overheid erop dat deze lijst nog kan uitgebreid worden.

Een verdere uitbreiding zou uitholling van de flexibilisering tot gevolg hebben. Studenten vinden dit ook niet bespreekbaar. Uitsluiting van stages en bachelor- en masterproeven is het enige dat motiveerbaar is. Zij vormen immers het sluitstuk of een overkoepelend geheel van een opleiding. Bovendien is het voor deze opleidingsonderdelen ook moeilijk om met een-op-een-volgtijdelijkheid te werken. Het artikel wordt bijgevolg niet gewijzigd.

5) De Vlor is er voorstander van om het recht op een tweede examenkans binnen hetzelfde academiejaar voor geslaagde studenten te schrappen, omdat het een reële vereenvoudiging betekent. De studentengeleding is tegen deze wijziging.

De decreetgever houdt vast aan deze wijziging. Zoals in de memorie van toelichting verduidelijkt wordt, past deze wijziging volledig in het aangepaste creditsysteem op grond waarvan de examenresultaten definitief en onmiddellijk worden vastgesteld door de docent en op dat moment de student ook definitief een creditbewijs verwerft. Deze aanpassing creëert eenvormigheid in de reglementen van de instellingen waardoor meer rechtszekerheid en gelijkheid tussen studenten ontstaat. Dit leidt ook tot een vermindering van de lasten, doordat niet telkens in een tweede examenkans moet worden voorzien voor geslaagde studenten.

6) De Vlor is het ermee eens dat een student moet kunnen valideren wat hij of zij verworven heeft, maar pleit er voor om dit door de instellingen zelf te laten regelen via overgangsmaatregelen.

Deze problematiek is erg acuut. De minister krijgt heel wat vragen van studenten hierover. Studenten eisen ook dat hier iets aan gedaan wordt. De decreetgever komt wel tegemoet aan de opmerking van de Vlor door het artikel minder strikt te formuleren, maar meer algemeen te bepalen dat de instellingen verplicht gepaste overgangsmaatregelen moeten nemen in die situaties.

7) De Vlor is tevreden met de sterke vereenvoudiging van de bevoegdheden van de examencommissies. Hij heeft vier opmerkingen hierbij:

- De Vlor pleit ervoor een zekere mate van tolerantieregels te behouden en vraagt om in de memorie van toelichting de zin over het ‘full-creditsysteem’ te schrappen.

De mogelijkheid van deliberatie blijft in de nieuwe regeling overeind. Dit staat expliciet in het artikel en in de memorie. Om misvattingen te vermijden is de zin over een full-creditsysteem geschrapt in de memorie (zie artikel 17 t.e.m. 22).

- De Vlor vraagt om in de memorie van toelichting expliciet te vermelden dat een aantal uitvoeringsmodaliteiten in het onderwijs- en examenreglement (OER) kunnen worden vastgelegd.

Dit wordt geëxpliciteerd in de memorie van toelichting.

- De Vlor vindt het gebruik van de term ‘studievoortgangscommissie’ verwarrend en vraagt de term te vervangen door het ‘orgaan/de persoon die verantwoordelijk is voor de bepaling van de studievoortgang’.

Deze wijziging is doorgevoerd.

- De Vlor vraagt om de woorden “levert af” te vervangen door “te voorzien in” om de formulering voorzichtiger te maken wat het automatisch toekennen van het diploma betreft.

Deze wijziging is doorgevoerd.

8) De Vlor vindt de beperking dat de student enkel bij een andere afstudeerrichting hetzelfde diploma kan behalen een belemmering van de mogelijkheden, zeker in het licht van latere kansen op de arbeidsmarkt.

De decreetgever gaat in op de opmerking van de Vlor en schrapt de voorgestelde wijziging. De vroegere regeling wordt behouden (dubbele inschrijving beperkt tot als er een minimaal verschil is van dertig studiepunten).

De Raad van State heeft advies gegeven op 6 januari 2014 en merkt in zijn advies het volgende op:

- Algemene opmerking – Codificatie

De voorgelegde tekst is nog niet definitief (zowel vormelijk en inhoudelijk af) en kan dus in principe niet voorgelegd worden voor advies Raad van State. De voorgestelde wijzigingen kunnen niet aangebracht worden aan de bestaande decreten, maar moeten de Codex Hoger Onderwijs aanpassen die alle andere decreten opheft. De Raad van State aanvaardt niettemin om de tekst van het voorontwerp te onderzoeken.

De data van adviesaanvraag bij de Raad van State over dit voorontwerp van decreet (3 december 2013) en het aannemen van het ontwerp van decreet tot bekrachtiging van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs, gecodificeerd op 11 oktober 2013 door het Vlaams Parlement (4 december 2013) overlappen sterk.

Over het voorontwerp van decreet werd geadviseerd door de Vlor en SERV en werd onderhandeld in het VOC in de maand oktober 2013. Deze adviezen en onderhandelingen hadden betrekking op een tekst die logischerwijze nog de wijzigingen betrof aan

de bestaande decreten op het ogenblik van de principiële goedkeuring door de Vlaamse Regering op 27 september 2013.

Omdat de aanpassing aan de Codex Hoger Onderwijs enkel een vormelijke oefening betreft die snel en eenvoudig kan gebeuren en die inhoudelijk geen enkele impact heeft, werd geopteerd om de tekst waarover geadviseerd en onderhandeld werd ook in die vorm aan de Raad van State voor te leggen. De aanpassingen aan de codex gebeuren, wanneer het voorontwerp daarna opnieuw ter goedkeuring aan de Vlaamse Regering wordt voorgelegd. De besprekingen in het Vlaams Parlement zullen dus gebeuren op de vormelijk aangepaste tekst met verwijzingen naar de Codex Hoger Onderwijs, zodat de tekst legistiek in orde is.

De Raad van State heeft dit bijzondere feit van de voorgenomen codificatie en het feit dat er geen inhoudelijke verschillen zijn aanvaard en heeft advies uitgebracht.

Het voorliggende ontwerp van decreet is vormelijk aangepast aan de Codex Hoger Onderwijs.

- Artikel 6, 13 en 15 – Functiebeschrijving regeringscommissarissen (nieuwe artikelen 38, 40 en 42)

De Raad van State stelt dat in overeenstemming met het bijzonder decreet van 7 juli 2006 de bijkomende controletaken van de regeringscommissarissen in beginsel door de Vlaamse Regering moeten worden toegewezen. Aangezien de opdrachten van de regeringscommissarissen via de functiebeschrijvingen zullen worden toegewezen, moet hetzij de Vlaamse Regering, hetzij een daartoe behoorlijk door de Vlaamse Regering gemachtigd uitvoerend orgaan deze functiebeschrijvingen vaststellen. Bovendien moeten de controletaken kaderen binnen de decretale opdrachten die aan de regeringscommissarissen zijn opgedragen. De Vlaamse Regering kan op grond van de ontworpen machtiging de opdrachten van de regeringscommissarissen noch beperken, noch uitbreiden.

De controletaken zullen worden opgenomen in de functiebeschrijving van de regeringscommissarissen vastgesteld door de Vlaamse minister bevoegd voor het onderwijs, gemandateerde van de Vlaamse Regering. De bijkomende controletaken worden eveneens toegewezen door de Vlaamse Regering of zijn gemandateerde, de Vlaamse minister bevoegd voor het onderwijs.

Het decreet specificeert reeds expliciet dat een regeringscommissaris raadgevende stem heeft ‘binnen het kader van zijn controleopdracht’.

In het ontwerp van decreet is toegevoegd dat de controletaken zich moeten situeren binnen de decretaal omliggende opdracht van de regeringscommissarissen. In de memorie van toelichting is het kader van de controle van de regeringscommissarissen eveneens verduidelijkt.

- Artikel 16 – HOR (nieuw artikel 3)

De Raad van State heeft bezwaar tegen deze bepalingen, omdat de decreetgever zich hier onterecht mengt in een taakverdeling binnen de diensten van de Vlaamse Regering. Dit is niet in overeenstemming met het decreet van 7 juli 2006.

Principieel heeft de Raad van State gelijk, maar het betreft hier een aanpassing van de bestaande decretale bepaling waarbij de decreetgever het Vlaamse Ministerie van Onderwijs en Vorming de taak geeft om de echtheid van het HOR te bevestigen. Deze taak wordt nu binnen de optiek van vereenvoudiging uitgebreid naar de opmaak en

actualisering van het HOR. Logischerwijze heeft dit tot gevolg dat de NVAO niet langer deze taak moet opnemen.

Het is efficiënter en eenvoudiger wat procedure betreft om hier geen uitvoeringsbesluit meer voor te treffen en onmiddellijk duidelijkheid te creëren over wie verantwoordelijk is voor de opmaak van het HOR. Ook in de bestaande takenverdeling wordt decretaal de eindverantwoordelijkheid in se bij het ministerie gelegd. Daarnaast komt nu ook de praktische opmaak en actualisering.

– Artikel 25 – Afwijkende toelatingsvoorwaarden masteropleiding (nieuw artikel 4)

De Raad van State stelt dat door het schrappen van de afwijkende toelatingsvoorwaarden voor de masteropleiding er weinig coherente regelgeving ontstaat en er bovendien een ongelijke behandeling ontstaat voor studenten in de bachelor- en masteropleidingen. Er dient een passende verantwoording voorhanden te zijn.

In de memorie van toelichting wordt meer duiding gegeven om de verschillende behandeling te verantwoorden. De voorschriften inzake toelatingsvoorwaarden werden door de decreetgever van meet af aan bij de invoering van het Flexibiliseringsdecreet per niveau bachelor en master en bachelor-na-bachelor, master-na-master afzonderlijk bepaald. De situatie voor personen die het hoger onderwijs wensen aan te vangen en de situatie van studenten in de loop van hun studievoortgang is ook verschillend. De bepaling met afwijkende toelatingsvoorwaarden voor de bacheloropleiding bestaat reeds sinds de invoering van het Flexibiliseringsdecreet, voornamelijk dan met het oog op een afwijking van de toelating op grond van het algemeen niveau van de kandidaat.

Slechts recent werd de afwijking op niveau van de master ingeschreven om problemen in de praktijk op te lossen, onder meer voor buitenlandse studenten wiens diploma was verloren gegaan door omstandigheden buiten hun wil om, en die door omstandigheden in hun land geen duplicaten kunnen verkrijgen. De bestaansreden was dus anders. Het is niet de bedoeling van de decreetgever om vrijstelling van algemene toelatingsvoorwaarden mogelijk te maken op grond van het niveau van de kandidaat in de loop van het studietraject. Er zijn andere wegen om met het niveau en de ervaring van een student rekening te houden in de loop van het studietraject, via inkorting van of zelfs volledige opheffing van schakel- en voorbereidingsprogramma's en via vrijstellingsprocedures op grond van EVC en EVK.

Bij de bacheloropleidingen zijn die andere wegen niet voorhanden om rekening te houden met de bekwaamheid van een persoon. Vandaar de mogelijkheid om op een andere wijze de competenties aan te tonen eigen aan de start van een bacheloropleiding. Op die manier wil men ook mensen die om medische, sociale redenen geen diploma secundair onderwijs hebben behaald op de leeftijd van 18 jaar, maar intussen ouder zijn en wel de competenties hebben verworven, de kans geven om het hoger onderwijs aan te vangen.

Afwijkingsgronden op basis van humanitaire redenen werden wel voor alle niveaus behouden, omdat het verlies van een diploma voor deze buitenlandse studenten op elk moment aan de orde kan zijn en geen ongelijke behandeling in dat verband verantwoord kan worden.

– Artikel 29 – Humanitaire redenen (nieuw artikel 9)

De Raad van State stelt ten eerste voor om de bewoordingen van het artikel aan te passen, zodat duidelijker wordt dat de humanitaire redenen betrekking hebben op de toelatingsbeslissing.

Ten tweede stellen zij voor om in de memorie van toelichting te verduidelijken dat de facto deze mogelijkheid beperkt wordt tot studenten die een diploma behalen buiten de Vlaamse Gemeenschap.

Zowel de tekst van het artikel en de memorie van toelichting zijn aangepast zoals geadviseerd.

– Artikel 32 – Contract (nieuw artikel 12)

De Raad van State adviseert om eerder de term ‘studiecontract’ te vervangen door de term ‘contract’ die ook op andere plaatsen in de onderwijsregelgeving voorkomt.

De Raad van State adviseert om het tweede en derde lid om te vormen tot één lid omdat niet duidelijk is wat het verschil is tussen ‘gezamenlijk’ en ‘als overeenstemming wordt bereikt’.

In beide gevallen wordt hetzelfde bedoeld. Het artikel is aangepast zoals geadviseerd. Het tweede en derde lid is vervangen door wat volgt:

“Deze wijzigingen kunnen enkel worden doorgevoerd als overeenstemming wordt bereikt tussen het instellingsbestuur en de student.”.

– Artikel 39 en 40 – Examencommissie (nieuwe artikelen 20 en 21)

De Raad van State beveelt aan om telkens te spreken van ‘examencommissie’ in plaats van ‘bijzondere examencommissie’ gezien nergens in de decretale bepaling ‘gewone’ examencommissie wordt vermeld.

De aanbeveling is opgevolgd.

– Artikel 47 – Stuvoraad (nieuw artikel 29)

De Raad van State vraagt verduidelijking wat de verwijzing naar paragraaf 1 betreft, omdat het oorspronkelijke artikel geen paragrafen omvat.

De tekst is verduidelijkt in die zin dat het gaat om een vervanging van het eerste lid en niet van de eerste paragraaf.

De overige leden van het artikel blijven wel overeind.

Er werd ook een technische aanpassing doorgevoerd.

Bij het aanpassen van de verwijzingen aan de Codex Hoger Onderwijs werd opgemerkt dat in voorliggend artikel 16 nog verkeerdelijk verwezen was naar de vroegere systematiek inzake het geslaagd verklaren van een student. Het derde lid van paragraaf 1 is daarom uit het decreet geschrapt.

5. Opbouw van het ontwerp van decreet

Dit ontwerp van decreet bracht oorspronkelijk zowel wijzigingen aan het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen als aan het decreet van 30 april 2004 betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hogeronderwijsmaatregelen aan.

Daarnaast werden er ook een beperkt aantal wijzigingen aangebracht aan het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, het decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, het decreet van 14 maart 2008 betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen en het decreet van 29 juni 2012 betreffende de studentenvoorzieningen in Vlaanderen.

In de loop van het legistieke traject werd echter het decreet tot bekrachtiging van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs, gecodificeerd op 11 oktober 2013, goedgekeurd en werden de hierboven vermelde decreten waaraan wijzigingen werden aangebracht, opgeheven. Het ontwerp van decreet werd dus vormelijk aangepast met wijzigingen aan de Codex Hoger Onderwijs.

II. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1

De bepalingen van dit ontwerp van decreet maken een regeling van onderwijs uit en betreffen aldus een gemeenschapsaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van de Codex Hoger Onderwijs van 20 december 2013

Artikel 2

In artikel I.3 dat het begrippenkader omvat, worden enkele definities opgeheven of gewijzigd als gevolg van vereenvoudigingsvoorstellen in dit decreet.

1° De definitie van het actualiseringsprogramma wordt opgeheven.

2° De regelgeving voorziet in de mogelijkheid om op grond van specifieke opleidingskenmerken een voorbereidingsprogramma op te leggen. Eén van die opleidingskenmerken betreft ‘de instelling’. Dit heeft tot gevolg dat aan studenten met eenzelfde initieel bachelordiploma die een master willen volgen, maar uit een andere onderwijsinstelling komen, een voorbereidingsprogramma kan worden opgelegd. Dit is het geval wanneer de curricula tussen instellingen verschillen en bepaalde opleidingsonderdelen in een instelling bijvoorbeeld in de bachelor worden gegeven en in een andere instelling in de master.

Het is in deze gevallen veel opportuener deze studenten een aangepast masterprogramma aan te bieden, zoals decretaal voorzien wordt in de artikelen II.182, II.189 en II.190.

Op die wijze wordt bovendien aan studenten die verkiezen om hun aansluitende masteropleiding aan een andere instelling te volgen meer kans geboden op een rechtstreekse aansluiting.

Het opleidingskenmerk ‘de instelling’ wordt bijgevolg opgeheven en geschrapt uit de definitie.

Deze decreetsaanpassing zorgt voor minder administratieve lasten voor de instellingen omdat ze minder voorbereidingsprogramma's moeten aanbieden, voor een vlottere en flexibelere doorstroom van studenten en past binnen de filosofie van focus op leerresultaten.

3° Zie memorie van toelichting bij artikel 27 en 28.

Artikel 3

Momenteel worden gegevens over opleidingen en afstudeerrichtingen op verschillende manieren en met weinig afstemming tussen verschillende actoren beheerd en geadministreerd (BVR opleidingen en afstudeerrichtingen, HOR, DHO). Dit alles leidt tot veel dubbel werk zonder garantie dat er een actueel en correct overzicht van het opleidingsaanbod beschikbaar is. Een betere afstemming en vereenvoudiging dringt zich dus op. Indien we zicht willen houden op het actuele en correcte aanbod is het vooral wenselijk dat de gegevens op één plaats en door één actor worden geadministreerd. Met deze decreetswijziging wordt daarom de NVAO ontheven van haar taak om het HOR te beheren en wordt de bevoegde dienst van de Vlaamse overheid belast met deze taak. Door de overdracht van het HOR wordt er in eerste instantie enkel voor gezorgd dat alle opleidingsgegevens door een actor worden beheerd. In een volgend stadium moet dan nog bekeken worden of het naast elkaar bestaan van verschillende registratiesystemen zoals het BVR en HOR moet behouden blijven en hoe systemen kunnen worden geïntegreerd. Het besluit van de Vlaamse Regering van 11 juni 2004 betreffende de opmaak, de actualisering en het beheer van het hogeronderwijsregister wordt ook gewijzigd.

Eén beheerder van gegevens zorgt ervoor dat er een duidelijk aanspreekpunt en aanleverpunt is. Op termijn laat dit een betere integratie toe van databanken en kan er worden gezorgd voor een platform waar alle correcte informatie vlot raadpleegbaar is voor instellingen en studenten.

Artikel 4

Met het Onderwijsdecreet XX werden naar analogie met de afwijkende toelatingsvoorwaarden voor de bacheloropleiding ook afwijkende toelatingsvoorwaarden voor de masteropleiding ingeschreven.

De afwijkende toelatingsvoorwaarden voor de toelating tot de masteropleiding worden wel beperkt tot humanitaire, medische of psychische redenen.

Dit artikel werpt bij de hogeronderwijsinstellingen veel vragen op en de meerwaarde ervan wordt sterk betwijfeld.

De eerste categorie van afwijkingsgrond, namelijk de humanitaire redenen, wordt in de praktijk via andere wegen opgevangen: in de onderwijsreglementen wordt opgenomen dat studenten die niet kunnen bewijzen over het benodigde diploma te bezitten, met alle middelen van recht kunnen aannemelijk maken dat zij wel degelijk aan de voorwaarden hebben voldaan, en dat in voorkomend geval de instelling via een assessment de toelating kan verlenen. De instellingen hebben ook de mogelijkheid om via verkorte bachelorprogramma's of voorbereidingsprogramma's (mogelijke) lacunes in de vooropleiding weg te werken.

Op grond van de andere categorieën worden door de instellingen doorgaans geen afwijkingen toegestaan. Het is immers niet eenvoudig om dit artikel uit te voeren zonder discriminerend te zijn ten opzichte van andere studenten.

De voorschriften inzake toelatingsvoorwaarden werden door de decreetgever van meet af aan bij de invoering van het Flexibiliseringsdecreet per niveau bachelor en master en bachelor-na-bachelor, master-na-master afzonderlijk bepaald. De situatie voor personen die het hoger onderwijs wensen aan te vangen en de situatie van studenten in de loop van hun studievoortgang is ook verschillend.

De bepaling met afwijkende toelatingsvoorwaarden voor de bacheloropleiding bestaat reeds sinds de invoering van het Flexibiliseringsdecreet, voornamelijk dan met het oog op een afwijking van de toelating op grond van het algemeen niveau van de kandidaat.

Pas met Onderwijsdecreet XX werd de afwijking op niveau van de master ingeschreven om problemen in de praktijk op te lossen, onder meer voor buitenlandse studenten wiens diploma was verloren gegaan door omstandigheden buiten hun wil om en die door omstandigheden in hun land geen duplicaten kunnen verkrijgen. De bestaansreden was dus anders.

Het is niet de bedoeling van de decreetgever om vrijstelling van algemene toelatingsvoorwaarden mogelijk te maken op grond van het niveau van de kandidaat in de loop van het studietraject. Er zijn andere wegen om met het niveau en de ervaring van een student rekening te houden in de loop van het studietraject via inkorting van of zelfs volledige opheffing van het schakel- en voorbereidingsprogramma's en via vrijstellingsprocedures op grond van EVC en EVK.

Bij de bacheloropleidingen zijn die andere wegen niet voorhanden om rekening te houden met de bekwaamheid van een persoon. Vandaar de mogelijkheid om op een andere wijze de competenties aan te tonen eigen aan de start van een bacheloropleiding. Op die manier wil men ook mensen die om medische, sociale redenen geen diploma secundair onderwijs hebben behaald op de leeftijd van 18 jaar, maar intussen ouder zijn en wel de competenties hebben verworven, de kans geven om het hoger onderwijs aan te vangen.

Afwijkingsgronden op basis van humanitaire redenen werden wel voor alle niveaus behouden, omdat het verlies van een diploma voor deze buitenlandse studenten op elk moment kan aan de orde zijn en geen ongelijke behandeling in dat verband verantwoord kan worden.

Gelet op het voorgaande wordt artikel II.181 geschrapt en wordt rechtsgrond gecreëerd voor het opleggen van een assessment door toevoeging van een derde lid in artikel II.192, dat handelt over de toelating van buitenlandse studenten.

Onduidelijke regelgeving waarvan de meerwaarde betwijfeld wordt, wordt geschrapt. Voor de huidige, adequatere aanpak door de instellingen in de praktijk wordt een decretale rechtsgrond voorzien. De vereenvoudiging bestaat er hier in dat een onduidelijke toepassing van een decretale bepaling, die onrechtstreeks ook lasten met zich meebrengt, wordt weggewerkt.

Artikel 5, 7 en 8

De regelgeving stelde oorspronkelijk dat een van de specifieke opleidingskenmerken 'de instelling' betrof. Dit wordt uit het decreet geschrapt.

Het specifieke opleidingskenmerk ‘de instelling’ had immers tot gevolg dat aan studenten met eenzelfde initieel bachelordiploma van een andere instelling een voorbereidingsprogramma kon worden opgelegd.

In het decreet wordt nu voorzien dat voor zulke studenten een aangepast masterprogramma kan worden aangeboden door de instelling. Het is immers absurd dat omwille van het feit dat bijvoorbeeld een bepaald opleidingsonderdeel in een instelling in de bachelor wordt aangeboden en in een andere instelling in de master, zo’n student eerst nog een voorbereidingsprogramma zou moeten volgen om zulke verschillen weg te werken. Het is veel logischer om in dit geval gewoon een aangepast masterprogramma te voorzien waarin de curricula opnieuw worden gelijkgetrokken.

Deze decreetsaanpassing zorgt opnieuw voor minder administratieve lasten voor de instellingen omdat ze minder voorbereidingsprogramma’s moeten aanbieden, voor een vlottere en flexibelere doorstroom van studenten, en past binnen de filosofie van focus op leerresultaten.

Artikel 6

Artikel II.186 specificeert dat niemand kan toegelaten worden tot de bacheloropleidingen in artistieke studiegebieden zonder geslaagd te zijn voor een artistieke toelatingsproef.

Deze bepaling moet strikt gelezen worden in die zin dat op het moment van de toelating tot de bacheloropleiding deze toelatingsproef opgelegd wordt en niet bijvoorbeeld later op het ogenblik dat een student zijn mastertraject wenst aan te vangen. Bachelor- en masteropleidingen leiden tot een gescheiden diploma en hebben in principe uitstroomfinaliteit. Voor de toelating tot de masteropleiding kan deze proef niet meer aan een student opgelegd worden, maar geldt enkel de algemene toelatingsvoorwaarde, het bezit van een bachelordiploma.

De regelgeving laat toe dat ook zij-instromers kunnen toegelaten worden in masteropleidingen afkomstig uit verwante bacheloropleidingen. Deze zij-instroom gebeurt via de succesvolle voltooiing van schakel- en voorbereidingsprogramma’s of soms zelfs rechtstreeks vanuit zeer verwante opleidingen. Artikel II.182 (de toelatingsvoorwaarden tot de master) en artikel II.186 (artistieke toelatingsproef) laten niet toe dat een toelatingsproef voorafgaand aan een inschrijving in een schakel- of voorbereidingsprogramma van een artistiek studiegebied wordt opgelegd. Dit kan tot gevolg hebben dat bachelorgediplomeerden uit niet-artistieke studiegebieden toegang krijgen tot masteropleidingen in artistieke studiegebieden zonder ooit een artistieke toelatingsproef te hebben afgelegd. Dit was niet de intentie van de decreetgever die de toegang tot het studiegebied ondergeschikt wou maken aan het slagen voor een toelatingsproef.

De gelijke behandeling van studenten is daarmee ook geschonden: studenten die hun masteropleiding in de kunsten starten na de academische bacheloropleiding die rechtstreeks toegang geeft tot die master, hebben via een toelatingsproef moeten bewijzen dat ze over de nodige artistieke begincompetenties beschikken en voldoende talentrijk zijn om aan deze opleiding in de kunsten te beginnen. De studenten die via de neveninstroom naar de master gaan, hebben dit nooit moeten aantonen bij aanvang.

Het schakel- of voorbereidingsprogramma zelf kan nooit dienen om die artistieke begincompetenties te laten verwerven, aangezien de artistieke toelatingsproef in de eerste plaats het talent van de student voor een artistieke opleiding toetst. Het schakel- en voorbe-

reidingsprogramma heeft eveneens een andere finaliteit, zodat het onderzoek naar deze specifieke artistieke competenties ook moeilijk kan verwerkt worden in deze programma's.

In de praktijk blijkt dat door de instellingen nogal divers omgesprongen wordt met de toelating van deze zij-instromers. Om alleszins gelijkheid te krijgen tussen alle studenten en meer rechtszekerheid te hebben, dient decretaal verduidelijkt te worden dat ook een toelatingsproef moet opgelegd worden vooraleer een student een schakel- of voorbereidingsprogramma start. Mogelijke interpretatie- en toepassingsproblemen vallen hierdoor weg.

De inlassing van de woorden “schakelprogramma's en voorbereidingsprogramma's” na het woord “bachelorsopleidingen” in artikel II.186 biedt een oplossing voor bovengeschetste situatie.

Artikel 9

Zie memorie van toelichting bij artikel 4 (afwijkende toelatingsvoorwaarden).

Artikel 10

In het verleden konden instellingen enkel studenten weigeren tot het volgen van bepaalde opleidingsonderdelen via creditcontract door een strenge toepassing van volgtijdelijkheid of via maatregelen van studievoortgangsbewaking. Dit vergt disproportioneel erg veel tijd van de instellingen en zorgt voor administratieve overlast. Bovendien kan men zich bijvoorbeeld binnen een masteropleiding van 60 studiepunten moeilijk beroepen op volgtijdelijkheid om aldus een student te weigeren zich via een creditcontract in te schrijven voor de masterproef.

Het wordt daarom mogelijk gemaakt om bepaalde opleidingsonderdelen op verantwoorde en goed gemotiveerde wijze van inschrijving met een creditcontract uit te sluiten, zonder voor alle trajecten steeds afzonderlijk volgtijdelijkheidsregels te moeten uitschrijven. Dit betekent een aanzienlijke administratieve minderlast.

Er wordt decretaal voorzien dat instellingen aan studenten kunnen weigeren om bepaalde opleidingsonderdelen, in casu stages, bachelor- en masterproeven, te volgen via een creditcontract. Uit de aard van deze opleidingsonderdelen moet er vanuit gegaan worden dat de leerresultaten van andere opleidingsonderdelen uit het opleidingsprogramma eerst moeten verworven zijn om de stage of de bachelor- of masterproef met een gerede kans op succes te kunnen afwerken. Deze opleidingsonderdelen kunnen niet los van het gehele opleidingsprogramma gezien worden en komen dus minder in aanmerking voor inschrijving onder een creditcontract.

Het kan echter geenszins de bedoeling zijn om het flexibiliseringssysteem uit te hollen en al te veel de mogelijkheden van studenten om opleidingsonderdelen met een creditcontract te volgen te beperken. Daarom kan men enkel weigeren om de opleidingsonderdelen stage, bachelorproef en masterproef te volgen met een creditcontract en moeten weigeringen omstandig gemotiveerd worden.

Artikel 11

1) Bij de inschrijving sluiten instellingsbestuur en student een toetredingsovereenkomst. De student kan dan de keuze maken voor een bepaald studiecontract waarin het studietraject en de belangrijkste modaliteiten hiervan worden opgenomen. Het afsluiten van een contract houdt in dat student en instellingsbestuur overeenstemming hebben bereikt over deze

elementen. Dit wil zeggen dat in principe beide partijen het contract moeten ondertekenen, alsook elke wijziging die in de loop van het academiejaar wordt aangebracht.

Dit is essentieel om te bewijzen dat de student formeel kennis heeft genomen van de inhoud van zijn contract en hiermee instemt.

Het individueel laten ondertekenen van ieder studiecontract via een persoonlijk onderhoud vormt een enorme administratieve last voor de instellingen. Het tot stand komen van de overeenstemming kan ook via andere wegen worden bereikt, onder meer via elektronische weg. De uitdrukkelijke instemming met een wijziging in de loop van het academiejaar voor modeltrajecten kan zoals bepaald in artikel 12 via de studentenraad gebeuren.

De administratieve lasten voor de instellingen worden verminderd doordat niet met elke individuele student een persoonlijk onderhoud moet plaatsvinden voor de uitdrukkelijke instemming met het studiecontract.

2) De verplichting om ten minste twee verschillende modeltrajecten aan te bieden wordt geschrapt.

Het verplicht aanbieden van minstens twee verschillende modeltrajecten is voorbijgestreefd. Waar deze verplichting vroeger dikwijls met een aanbod van een voltijds en een deeltijds traject werd ingevuld, is het door de flexibilisering van het hoger onderwijs eerder zo dat de omvang en inhoud van een traject per student wordt vastgelegd naargelang zijn noden en behoeften, weliswaar steeds binnen de decretale grenzen en binnen de grenzen van het onderwijs- en examenreglement. In de huidige praktijk is het aantal trajecten dat de instellingen aanbieden dus zo groot als het aantal studenten die 'afwijken' van het 'voltijdse' modeltraject. De instellingen bieden meerdere trajecten aan die zich specifiek richten naar bepaalde doelgroepen. Dat sluit veel beter aan bij de flexibiliseringsgedachte.

De facto varieert het aantal studiepunten die studenten opnemen zeer sterk en worden er bijgevolg meer en meer geïndividualiseerde trajecten gevolgd. De verplichting om twee modeltrajecten aan te bieden is bijgevolg achterhaald. Het verplichte tweede modeltraject is een lege doos geworden.

Decretaal wordt wel de verplichting behouden om één studietraject met een studieomvang van 54 tot 66 studiepunten per academiejaar aan te bieden.

Een student blijft op die manier de garantie hebben om zijn initieel studietraject af te werken binnen de door ECTS (European Credit Transfer System) vooropgestelde norm. Een omvang van 60 studiepunten beantwoordt aan een studietijd van een academiejaar voor een modale student.

Artikel 12

In het artikel II.202 wordt bepaald dat zowel type als inhoud van het studiecontract gedurende het hele academiejaar kan worden gewijzigd in overleg met de studenten.

Dit geeft ruimere mogelijkheden aan zowel student als instelling en is compatibel met de huidige organisatievormen aan de instellingen (bijvoorbeeld trimestersysteem).

Een student kan er ook bijvoorbeeld door verlies van zijn job, voor opteren om reeds binnen het eerste semester over te gaan van een creditcontract naar een diplomacontract. Het is aan de instelling om in haar onderwijs- en examenreglement hiervoor een procedure vast te leggen.

Het is evident dat wijzigingen van type van contract gedurende het academiejaar steeds door de instelling en de student gezamenlijk gebeuren.

Wijzigingen aan de inhoud van een studiecontract lopende een inschrijving zouden een uitgestippeld studietraject op een onaanvaardbare wijze kunnen doorkruisen.

De wijziging van een geïndividualiseerd traject dient te worden overeengekomen tussen student en instellingsbestuur, het gaat hier immers om een bijna puur contractueel tot stand gekomen traject.

Maar ook als de inhoud van een modeltraject wordt gewijzigd door het instellingsbestuur in de loop van een academiejaar, dient dit in principe te gebeuren in overleg tussen student en instellingsbestuur. Aangezien een modeltraject geldt voor meerdere studenten kan het overleg plaatsvinden op niveau van de studentenraad zonder dat met elke individuele student moet worden overlegd.

Voor de studenten verhoogt de transparantie en rechtszekerheid bij wijziging van de invulling van de studietrajecten.

Artikel 13

Zie memorie van toelichting bij de artikelen 27 en 28.

Artikel 14

In artikel II.221, dat de elementen bevat die verplicht moeten opgenomen worden in de onderwijsregeling, worden enkele wijzigingen aangebracht die het gevolg zijn van vereenvoudigingsvoorstellen in dit decreet.

Deze memorie moet bijgevolg samen gelezen worden met de toelichting bij artikel 25 (niveaus creditbewijs) en artikel 12 (wijzigbaarheid studiecontracten).

De wijziging in punt 1° vloeit voort uit het schrappen van de verplichting om het niveau van een opleidingsonderdeel (inleidend, uitdiepend, gespecialiseerd) te vermelden.

De wijzigingen in punt 2° vloeien voort uit de wijziging aan artikel II.202, waarin bepaald wordt dat de instelling in haar onderwijs- en examenreglement de voorwaarden en modaliteiten dient vast te leggen waaronder wijzigingen van type of inhoud van studiecontracten kunnen worden doorgevoerd.

Artikel 15

Artikel II.223, §2, kent aan elke student twee examenkansen toe in de loop van hetzelfde academiejaar, en maakt dat recht niet afhankelijk van het al dan niet behaald hebben van een credit bij de eerste examenkans.

In artikel II.225 wordt verder bepaald dat een student niet kan verzaken aan een creditbewijs.

Het samenlezen van beide bepalingen heeft geleid tot verschillende interpretaties en invullingen in de reglementen van de instellingen waardoor de rechtszekerheid en de gelijkheid tussen studenten in het gedrang komt.

Door deze aanpassing wordt het duidelijk dat indien men bij de eerste examenkans voor een bepaald opleidingsonderdeel een creditbewijs behaalt, de tweede examenkans voor dit opleidingsonderdeel vervalt. In het geval de student een op grond van het onderwijs- en examenreglement tolereerbaar cijfer heeft behaald (en dus geen creditbewijs ontvangt) blijft het recht op de tweede examenkans overeind.

Deze wijziging past volledig in het aangepaste creditsysteem op grond waarvan de examenresultaten definitief en onmiddellijk worden vastgesteld door de docent en op dat moment de student ook definitief een creditbewijs verwerft (zie artikel 17 tot en met 22).

Deze aanpassing creëert eenvormigheid in de reglementen van de instellingen waardoor meer rechtszekerheid en gelijkheid tussen studenten ontstaat. Dit leidt ook tot een vermindering van de lasten doordat niet telkens in een tweede examenkans moet worden voorzien voor geslaagde studenten.

Artikel 16

In artikel II.225 worden drie aanpassingen aangebracht. Rond de systematiek van het vaststellen van examenresultaten, de problematiek van de actualisering en rond het behoud van credits bij curriculumherziening.

1) Overeenkomstig de artikelen 17 tot en met 22 wordt het derde lid van paragraaf 1 geschrapt.

2) Een creditbewijs is onbeperkt geldig. Enkel ingeval vijf kalenderjaren zijn verstreken is het momenteel mogelijk een actualisering van de inhoud op te leggen. De decreetgever heeft hiertoe echter geen inhoudelijke definitie gegeven en heeft geen uitvoeringsmodaliteiten (inhoudelijk, omvang enzovoort) vastgelegd.

De inhoudelijke invulling van een actualiseringsprogramma stelt problemen bij de instelling. Er zijn in de praktijk sinds de invoering van de flexibilisering nog geen dergelijke programma's ontworpen omdat men niet goed ziet hoe een dergelijk concept inhoudelijk moet worden vormgegeven. Het zou ook een enorme administratieve last betekenen voor de instellingen om voor alle mogelijke opleidingsonderdelen een dergelijk geactualiseerd programma te ontwerpen. In het verleden stelde dit probleem zich minder prangend, maar hoe langer flexibilisering is ingevoerd hoe meer dergelijke vragen zich stellen.

Deze studenten worden in de praktijk doorgaans gevraagd om het opleidingsonderdeel opnieuw af te leggen, wat in tegenspraak is met de huidige decretale context die stelt dat een creditbewijs onbeperkt geldig is en enkel actualisering toelaat.

Aangezien het actualiseren van een opleidingsonderdeel in de praktijk moeilijk in een aangepast studieprogramma kan worden verwerkt, wordt dit geschrapt in het decreet. De onbeperkte geldigheid van een creditbewijs binnen een bepaalde opleiding en instelling blijft dus gelden ook nadat vijf jaar zijn verstreken.

Voor de instellingen betekent de aanpassing een vermindering van de administratieve lasten doordat zij niet langer actualiseringsprogramma's moeten ontwerpen. Voor de studenten betekent het meer zekerheid wat de geldigheid van hun creditbewijs betreft.

3) Uit de praktijk is gebleken dat bij een hervorming van het curriculum van een opleiding, de mogelijkheid bestaat dat studenten die geslaagd zijn voor een opleidingsonderdeel of een deel ervan en hiervoor een credit of deelcijfer krijgen, deze credit of deelcijfers

nadien niet meer kunnen inbrengen in het aangepaste curriculum. Dit is oneerlijk. De instelling moet garanderen dat een definitief verworven credit/deelcijfer dat is verworven binnen een bepaald studieprogramma ook effectief gevalideerd wordt om het betreffende diploma te behalen.

Met het voorliggende artikel wordt dan ook de garantie voorzien dat deze credit/deelcijfers behouden blijven en gevalideerd worden in het studieprogramma. Het is aan de instelling om in de nodige overgangsbepalingen te voorzien om te vermijden dat de opbouw van studies wordt onderbroken.

Om de situatie te verduidelijken wordt volgende casus geschetst:

- een werkstudent krijgt van de instelling de toestemming om een opleidingsprogramma over twee academiejaren te spreiden. Hij kon zelf beslissen welke clusters en vakken hij zou volgen in de twee academiejaren;
- hij behaalt na een eerste academiejaar voor alle opleidingsonderdelen of delen waar hij aan deelnam een geslaagd cijfer met behoorlijke resultaten. Bij de aanvang van het tweede academiejaar wordt hem meegedeeld dat het curriculum van de opleiding sterk wordt aangepast, met als ingrijpend gevolg dat alle behaalde cijfers niet meer kunnen worden ingebracht omdat ze in het nieuwe curriculum deel uitmaken van een aangepaste cluster. Deelcijfers gelden enkel als alle onderdelen van de cluster met goed gevolg werden afgelegd.

Artikel 17 tot en met 22

Deze artikelen betreffen het creditsysteem en een vereenvoudiging van de bevoegdheden van de examencommissies.

Op dit ogenblik is decretaal ingeschreven dat een student die aan de gestelde voorwaarden voldoet om een diploma of graad te behalen zich moet registreren bij de examencommissie voor het geheel van de opleiding. Deze examencommissie, ingesteld voor het geheel van de opleiding, blijkt echter in de praktijk niet zo regelmatig samen te komen (zelfs niet per semester). Sommige instellingen werken wat dit betreft nog binnen het stramien van het academiejaar en komen slechts tweemaal na de tweede en de derde examenperiode samen als het gaat om het toekennen van het diploma. De achterliggende redenen zijn vaak van praktische aard. Het is bijvoorbeeld niet altijd evident om alle leden van een examencommissie samen te roepen. Het instellen van bijzondere examencommissies gebeurt eerder sporadisch, bijvoorbeeld na een procedure voor de Raad.

Dit heeft tot gevolg dat studenten die nog één of een beperkt aantal opleidingsonderdelen dienen af te werken van het volledige opleidingsprogramma in het eerste semester – wat meermaals gebeurt voor een stage of een master/bachelorproef – verplicht zijn te wachten tot het einde van het academiejaar alvorens zij hun diploma effectief kunnen verwerven. Hierdoor gaat er heel wat kostbare tijd verloren, omdat deze ‘afgestudeerden’ nog niet aan de slag kunnen op de arbeidsmarkt.

Aan dit euvel kan worden verholpen door expliciet te voorzien in het decreet dat studenten die voor alle opleidingsonderdelen uit het opleidingsprogramma een creditbewijs hebben behaald of een tolereerbaar cijfer in functie van de in het OER vastgestelde criteria, automatisch het diploma verwerven zonder dat de examencommissie hiertoe nog moet samenkomen. Uiteraard kan een diploma pas toegekend worden als aan alle decretale

en reglementaire voorwaarden is voldaan (bijvoorbeeld bezit van onderliggende diploma, betalen van studiegeld enzovoort).

In de praktijk kan in die gevallen via een elektronische registratie het betreffende diploma worden uitgereikt. De meeste instellingen werken reeds met een ‘full-creditsysteem’ of hebben een automatische toepassing van bepaalde tolerantiecijfers waardoor effectieve deliberaties nog enkel op grond van bijzondere omstandigheden noodzakelijk zijn. Deze automatisering van de toekenning van het diploma vermindert de administratieve last bij de instellingen die niet louter voor de vorm nog een examencommissie moeten samenroepen, en anderzijds zullen heel wat studenten veel tijd kunnen winnen, doordat zij op elk moment van het academiejaar hun diploma kunnen behalen, als zij aan de reglementaire voorwaarden voldoen.

Ook voor het toekennen van een graad van verdienste wordt doorgaans gewerkt op basis van automatische vaste regels, zodat ook dit in principe geen probleem moet stellen.

In de huidige decretale context is het, afhankelijk van wat in het onderwijs- en examenreglement is bepaald, de docent die de examenresultaten definitief bepaalt of de examencommissie die (soms meerdere maanden na het examen) de resultaten definitief vastlegt. In het geval van het instellen van een beroepsprocedure bijvoorbeeld kan dit nadelig zijn voor de student. Ook voor studenten die wensen te heroriënteren na een semester kan dit nadelig zijn en de studievoortgang belemmeren.

In dit creditsysteem is het altijd de docent die de examenresultaten voor een bepaald opleidingsonderdeel vaststelt en niet de examencommissie. Enkel via de interne beroepsprocedure, al dan niet met volheid van bevoegdheid, kan het resultaat van een bepaald opleidingsonderdeel voor een student nadien worden herbekeken. Samen met de invoering van dit creditsysteem moet blijvend worden gewaakt over de validiteit, de betrouwbaarheid en de transparantie van het toetsbeleid en over een goede organisatie van de beroepsprocedures.

De instellingen kunnen in hun onderwijs- en examenreglementen de nodige uitvoeringsmodaliteiten rond de vaststellingen van resultaten vastleggen, zoals bijvoorbeeld het tijdstip waarop de examenresultaten van de docent worden bekendgemaakt (en dus de beroepstermijn begint te lopen).

De mogelijkheid om nog te werken met een deliberatie- en compensatieregeling, wat vaak in het belang van de studenten kan zijn, blijft nog behouden. In de praktijk gebeurt dit volgens vaste regels die op voorhand aan studenten worden meegedeeld en automatisch worden toegepast. Examencommissies hebben in dit verband geen toegevoegde waarde.

Examencommissies moeten dan nog enkel worden samengeroepen ingeval bijzondere omstandigheden aan de orde zijn. Bijzondere omstandigheden kunnen zowel van studiegerelateerde aard zijn als privégebonden (zie besluiten Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen). Studenten waarvan de examencommissie van oordeel is dat ze, ondanks het ontbreken van alle creditbewijzen of een niet tolereerbaar cijfer, globaal de doelstellingen van het opleidingsprogramma verwezenlijkt hebben, kunnen worden gedelibereerd. In dit verband deden zich in het verleden meerdere casussen voor (bijvoorbeeld een student heeft reeds volledig het masterprogramma afgewerkt, maar is nog steeds niet geslaagd voor een onderliggend opleidingsonderdeel uit het bachelorprogramma). In deze uitzonderlijke gevallen waar het systeem van volgtijdelijkheid geen oplossing heeft geboden, moet het mogelijk blijven om te delibereren. Hetzelfde geldt vanzelfsprekend

voor bepaalde persoonsgerelateerde omstandigheden die een tekort op een opleidingsonderdeel kunnen verantwoorden.

De verplichting om na het eerste bachelorjaar een examencommissie in te richten wordt eveneens geschrapt. De verplichting van deze examencommissie was voornamelijk ingegeven om de studievoortgang van studenten te bewaken. In de praktijk zijn het de organen of personen die verantwoordelijk zijn voor de bepaling van de studievoortgang (artikel II.246), die in voorkomend geval al dan niet bindende studieadviezen geven, en dit reeds van bij de aanvang en op elk ogenblik van het studietraject van een student. Zij bepalen ook doorgaans (tenzij studenten een modeltraject volgen of dit automatisch gebeurt) de opleidingsonderdelen die studenten in hun diplomacontract het volgende academiejaar kunnen opnemen.

Het inrichten van facultatieve examencommissies om één of meer keer per jaar te delibereren over een reeds afgelegd geheel van opleidingsonderdelen (een deliberatiepakket) is niet eigen aan een creditsysteem en maakt in de praktijk zowel voor de student als de instelling de organisatie zeer complex. Deze facultatieve examencommissies worden geschrapt.

Met deze decreetswijziging wordt eigenlijk een zeer complexe regeling wat de soorten en bevoegdheden van de examencommissies betreft sterk vereenvoudigd. Het beperkt decretaal kader dekt voldoende de huidige praktijk, met dien verstande dat diploma's automatisch worden toegekend als aan de reglementaire voorwaarden is voldaan en dat een aantal taken van de huidige examencommissies (niet bindende studieadviezen) door de organen of personen die verantwoordelijk zijn voor de bepaling van de studievoortgang worden opgevangen.

De administratieve lasten voor de instellingen worden verminderd en voor de studenten kan de studievoortgang efficiënter gebeuren.

Artikel 23

Het artikel II.238 wordt opgeheven en de bepalingen worden verplaatst naar een nieuw ingevoegde afdeling 'Evaluatie'. Zie memorie van toelichting bij artikel 26.

Artikel 24

De regeling van de soorten en bevoegdheden van examencommissies wordt sterk vereenvoudigd (zie artikel 17 tot en met 22). Hun bevoegdheid om op grond van de examenresultaten studieadviezen te formuleren naar de toekomst toe wordt in de nieuwe regeling uitgeoefend door de organen of personen die verantwoordelijk zijn voor de bepaling van de studievoortgang die momenteel al veelal deze taak waarnemen, en waar naast docenten ook de studiebegeleiders kunnen deel van uitmaken.

Het werken via deze organen waar de studiebegeleiders deel van uitmaken, maakt het ook mogelijk om een meer individuele aanpak te realiseren en de individuele student meer centraal te plaatsen binnen het studievoortgangsbeleid dat om vaak ook begrijpelijke, pragmatische redenen via algemene regels werkt.

Door de wijziging in artikel II.246, §1, 1°, kan het instellingsbestuur de studievoortgang van de student ook afhankelijk maken van een deliberatie door organen of personen die verantwoordelijk zijn voor de bepaling van de studievoortgang die op grond van de examenresultaten al dan niet bindende studieadviezen kunnen uitbrengen.

In artikel II.246 wordt eveneens de mogelijkheid ingeschreven om bepaalde opleidingsonderdelen vroegtijdig te beëindigen in welbepaalde gevallen.

Door toevoeging van een derde paragraaf aan artikel II.246 wordt het voor het instellingsbestuur mogelijk gemaakt de stage of een ander praktisch opleidingsonderdeel van een student vroegtijdig te beëindigen, indien de student niet geschikt is om het beroep uit te oefenen waartoe de opleiding hem opleidt.

Het is zeker niet de bedoeling om studenten ab initio te weigeren voor de opleiding omwille van persoonlijkheidsproblemen, het is decretaal niet mogelijk om studenten hierop te screenen bij inschrijving en hen op grond hiervan te weigeren. Wel wordt het mogelijk gemaakt dat instellingen – als er zich duidelijk in de loop van het parcours van een student ernstige problemen voordoen – niet gedwongen worden om bijvoorbeeld stages en practica te moeten blijven doen doorlopen en om ook niet verplicht te zijn een tweede examenkans voor deze studenten te organiseren.

In de praktijk heeft zich onder andere bij de opleidingen Geneeskunde de situatie voorgedaan dat tijdens de opleiding bleek dat de student ongeschikt was voor het beroep van arts. De ongeschiktheid van de student kan blijken uit onprofessioneel gedrag in een fase van de opleiding waar praktijkoefening plaatsvindt. Het probleemgedrag kan worden veroorzaakt door (seksuele) gewelddadigheid, bedreigend optreden of algemeen disfunctioneren ten gevolge van een persoonlijkheidsstoornis.

De vroegtijdige beëindiging kan alleen in uitzonderlijke gevallen en op objectieve gronden. Het kan bijvoorbeeld in geen geval gaan om onvoldoende inzet of prestaties van studenten. Vroegtijdige beëindiging van een stage of een ander praktisch opleidingsonderdeel is een zware bevoegdheid die in verhouding moet staan met de zwaarte van de overlast.

De instellingen zullen uiterst behoedzaam moeten omspringen met deze bevoegdheid en hun beslissingen omstandig moeten motiveren. De student kan tegen deze beslissing immers een beroep aantekenen bij de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen. In de beslissing tot het vroegtijdig beëindigen van praktijkonderdelen moet de student, zoals bij alle studievoortgangsbeslissingen, gewezen worden op de beroepsmogelijkheden en modaliteiten hiertoe.

Het is van groot belang dat het instellingsbestuur zorgvuldig vaststelt in welk geval en op welke gronden men beslist tot een vroegtijdige beëindiging van stages of andere praktische opleidingsonderdelen. Beroepsprofielen en ethische codes kunnen het kader vormen voor de beoordeling van de gedragingen van de student.

De wijze van beoordeling van het gedrag van de student kan op verschillende manieren worden vormgegeven. De instelling kan deze taak toevertrouwen aan de organen of personen die verantwoordelijk zijn voor de bepaling van de studievoortgang. Dit zou ook een gezamenlijke commissie kunnen zijn van enkele instellingen die dezelfde opleidingen aanbieden.

Het tweede lid bepaalt dat een student geen recht heeft op een herkansing, tenzij aan dwingende voorwaarden is voldaan in verband met bijvoorbeeld bijstand.

De instelling moet voorzien in aangepaste maatregelen om de student zo goed mogelijk te heroriënteren en hem hierbij te begeleiden.

Door deze regelgeving worden problemen opgelost waar de instellingen in de praktijk mee worstelen en waarvoor ze genooddaakt zijn zelf op zoek te gaan naar creatieve oplossingen.

Deze aanpassing creëert meer rechtszekerheid en een betere rechtsbescherming voor de student die zich in deze situatie bevindt.

Artikel 25

Aan de instellingen wordt de verplichting opgelegd om voor elk opleidingsonderdeel het ‘niveau’ te beschrijven in termen van ‘inleidend’, ‘uitdiepend’ of ‘gespecialiseerd’ en dit op te nemen in het creditbewijs. Het decreet geeft niet duidelijk weer wat onder deze termen moet worden begrepen en waar precies de nuances liggen. Bijgevolg is er hierin in de ECTS-fiches van de instellingen ook geen duidelijke lijn terug te vinden, soms wordt deze indeling zelfs niet opgenomen in de fiches. Dit kan tot gevolg hebben dat wat op het creditbewijs staat, niet overeenstemt met wat in de ECTS-fiches vermeld wordt. De vraag kan worden gesteld wat het nut is om dit bovenop de doelstellingen/leerresultaten van de opleidingsonderdelen nog te vermelden.

Deze verplichting vormt dus enkel een administratieve last zonder meerwaarde en wordt best uit het decreet geschrapt.

Deze wijziging heeft ook een effect op de inhoud van de onderwijsregeling (zie memorie van toelichting bij artikel 14).

Artikel 26

Er wordt een vijfjaarlijkse evaluatie naar mogelijke vereenvoudigingen in het hoger onderwijs ingeschreven. Het is aangewezen om een systematiek in te schrijven om de vereenvoudigingsoefening zoals deze in 2013 heeft plaatsgehad, op regelmatige basis te herhalen. Op deze manier kunnen de administratieve lasten in de instellingen hoger onderwijs worden opgevolgd en kunnen er zo nodig maatregelen worden genomen.

Deze evaluatie en de bestaande evaluatie van de EVC- en EVK-procedures worden samengebracht in een hoofdstuk 9. Evaluatie.

Artikel 27 en 28

Een aanzienlijk deel van de toename van de interne ‘beroepsprocedures’ bij de instellingen van hoger onderwijs en de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen heeft te maken met het herzien van het leerkrediet voor studenten die in een bepaalde overmachtsituatie verkeerden en waarvoor binnen de instelling geen adequate oplossing is gevonden om bijkomende examenkansen te organiseren (bijvoorbeeld een student die langdurig niet kon deelnemen aan de lessen en de examens omwille van een ernstig medisch feit). De keuze om de Raad over de geoorloofdheid te laten oordelen in de plaats van de instellingen zelf of de overheid is een politieke keuze om de objectiviteit voor alle studenten te waarborgen. De kwalificatie van de procedure als een ‘studievoortgangsbeslissing’ betekent echter dat instellingen hiervoor een interne beroepsprocedure moeten opbouwen volgens de decretale bepalingen. Dit creëert een nodeloze hoeveelheid interne procedures:

- waarbij instellingen heel wat medische en andere gevoelige gegevens moeten opvragen om een oordeel te vellen of het geoorloofd zou zijn dat de student bij de Raad – die finaliter de beslissing neemt – wel aanpassing van zijn leerkrediet zou mogen vragen. De instellingen voelen zich hierbij ongemakkelijk;
- waarbij de instellingen er alle belang bij hebben – in de context van hun financiering en de verderzetting van de studies door de student – om een positief oordeel uit te spreken, maar dan toch de student moeten aanbevelen om ‘in beroep’ te gaan bij de Raad

- omdat enkel die Raad finaliter de beslissing tot aanpassing van het leerkrediet kan nemen;
- waarbij de instellingen het vaak moeilijk hebben om een adequaat advies te geven omdat de student vaak leerkrediet verloren heeft over meerdere instellingen heen (of ondertussen overgeschakeld is naar een andere instelling en bij zijn vroegere instelling een beroepsprocedure moet voeren om het leerkrediet te laten aanpassen);
 - waarbij de procedure in feite heeft aangetoond dat instellingen zich bij de Raad meestal zelf niet meer aanmelden, omdat zij in de beoordeling van het dossier verder geen adequate bijdrage kunnen leveren, temeer daar de student vaak (ook over instellingen heen) in de procedure voor de Raad nieuwe medische documenten voorlegt en de Raad in elk geval met volle bevoegdheid opnieuw de feiten blijkt te beoordelen.

De bedoeling van de huidige interne beroepsprocedure is dat de instellingen vooreerst moeten nagaan dat er geen oplossing is via het verplaatsen van examens. Nu blijkt dat doorgaans de procedure voor leerkrediet wordt opgestart na afsluiten van het academiejaar, en op dat moment heeft de vraag voor het verplaatsen van examens via het interne beroep niet veel zin meer en wordt automatisch gesteld door de instellingen dat dit niet meer mogelijk is. In de praktijk hebben de instellingen een aparte procedure voor studenten om verplaatsen van examens aan te vragen in de loop van het academiejaar. Dit gebeurt doorgaans op het moment van de examens en niet in het kader van de teruggave van het leerkrediet. Dus beide procedures overlappen momenteel en maken het voor studenten ook niet transparant.

Om die reden is het aangewezen de procedure ook in volle bevoegdheid bij de Raad te leggen, en de procedure niet als een interne studievoortgangsbeslissing (met verplichte interne ‘beroepsprocedure’ en een ‘beroep’ bij de Raad) te kwalificeren. De Raad kan waar nodig wel specifieke informatie bij de instellingen of de meerdere betrokken instellingen vragen, indien de overtuigingsstukken die de student aandraagt onvoldoende inzicht bieden.

Deze aanpassingen worden geregeld met de voorliggende artikelen.

Bij de definitie van studievoortgangsbeslissingen wordt de beslissing waarbij er in geval van overmacht geen aangepaste examenregeling mogelijk is om organisatorische redenen, geschrapt.

Studenten kunnen zich rechtstreeks tot de Raad richten met een verzoek tot aanpassing van het leerkrediet bij een overmachtsituatie. Hierbij aansluitend wordt geregeld dat de Raad steeds bij de betrokken hogeronderwijsinstellingen bijkomende informatie kan opvragen.

Artikel 29

Het betreft hier een afstemming van artikel II.344 met artikel II.327. In dit laatste artikel worden twee mogelijkheden vastgelegd voor studenten om vertegenwoordigers in het bestuur van een hogeronderwijsinstelling of associatie aan te duiden, hetzij door middel van rechtstreekse verkiezingen, hetzij door middel van getrapte verkiezing, in welk geval de betrokken studenten worden verkozen door de leden van de studentenraad. De studentenraad is vrij in het bepalen welke van voorgaande pistes gevolgd zal worden met het oog op een efficiënte en geoptimaliseerde studentenvertegenwoordiging in de stuvoraad. De werkwijze voor de aanduiding dient wel vastgelegd te worden in het kiesreglement.

De bedoeling van de regelgever was dat met betrekking tot de samenstelling van de studentendelegatie in de stuvoraad dezelfde procedure zou gevolgd worden als in artikel II.327. Artikel II.344 was echter beknopt geformuleerd, wat in de praktijk aanleiding gaf tot de interpretatie als zou de studentendelegatie in de stuvoraad enkel door middel van rechtstreekse verkiezingen kunnen samengesteld worden. Na een gezamenlijke vraag van VLHORA en VVS werd in overleg met het college van regeringscommissarissen beslist om de beide aanduidingsvormen te expliciteren in artikel II.344.

Artikel 30 en 31

Met het decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen (Aanvullingsdecreet) werd onder het beheer van het Vlaams onderhandelingscomité voor het hoger onderwijs het Vormingsfonds opgericht.

Het Vormingsfonds heeft tot doel de vormingsdynamiek voor de personeelsleden in de hogescholen en universiteiten te stimuleren. Het Vormingsfonds stelt aan de universiteiten en hogescholen middelen ter beschikking die de instellingen kunnen aanwenden voor de vorming en opleiding van personeelsleden. De instellingen moeten bij de besteding van de middelen een aantal regels in acht nemen. Zo zijn er een aantal prioritaire vormingsthema's vastgelegd door het fonds, waarmee de instellingen rekening moeten houden.

Uit het onderzoek van professor De Rynck naar planlastvermindering in het hoger onderwijs in opdracht van minister Pascal Smet, blijkt dat de middelen afkomstig van het Vormingsfonds ten eerste worden geapprecieerd, maar dat de rapportering hieromtrent als planlast wordt ervaren. De rapportering heeft geen enkele meerwaarde voor het interne systeem van personeelsevaluatie, noch voor de instanties aan wie gerapporteerd wordt.

Ook de regeringscommissarissen hebben aangegeven voorstander te zijn van de integratie van het Vormingsfonds in de reguliere werkingsmiddelen en een beperktere rapportering binnen het jaarverslag te voorzien in plaats van een afzonderlijk rapport.

Het blijft de bedoeling dat tegenover de bedragen die initieel gekoppeld worden aan het Vormingsfonds de instellingen eenzelfde financiële inspanning blijven leveren.

Ook de inspraak van het personeel bij de vormingsinitiatieven blijft behouden. De instellingen moeten ieder jaar binnen hun lokale medezeggenschapsorganen onderhandelen over hun geplande vormingsinitiatieven en rapporteren over de vormingsinitiatieven van het vorige begrotingsjaar. De inspraak wordt uitgebreid tot alle vormingsinitiatieven, niet alleen de initiatieven die via de bijkomende middelen voor vorming gefinancierd worden. De afzonderlijke rapportering aan het VOC en de overheid valt weg.

Met de aanpassing van artikel III.34 wordt het Vormingsfonds geïntegreerd in de werkingsuitkeringen voor de universiteiten en hogescholen. De bepalingen over het Vormingsfonds in de artikelen III.85 tot en met artikel III.96 worden opgeheven.

Artikel 32 tot en met 37

De regeringscommissaris en in het geval van de universiteiten de regeringscommissaris en de afgevaardigde van financiën maken een gedegen analyse van de begroting van de hogeschool of universiteit. Deze analyse en het daaruit volgend advies gelden als een atteste-

ring voor de conformiteit van de ontwerpbegroting aan de wettelijke verplichtingen. Ze gaan daarbij vooral na of de begroting overeenstemt met de bedragen van de werkingsuitkeringen en andere toelagen die door de Vlaamse Gemeenschap werden vastgelegd, of de begroting rekenkundig correct is en conform de voorschriften werd opgesteld, en niet in het minst of de begroting het financieel evenwicht van de instelling op korte en lange termijn niet in gevaar brengt. Ze berekenen de verschillende financiële ratio's, alsook de personeelskostenratio's en beoordelen de financiële lasten in relatie tot de financiële draagkracht van de instelling op korte en lange termijn.

Indien de regeringscommissaris en in het geval van de universiteiten de regeringscommissaris en de afgevaardigde van financiën op basis van hun analyse besluit(en) of vaststelt (vaststellen) dat de begroting het financieel evenwicht van de instelling niet in gevaar brengt, dan behoeft de begroting geen verdere goedkeuring van de Vlaamse Regering. De gewijzigde bepalingen schrijven voor dat “indien de regeringscommissaris en de afgevaardigde van financiën vaststellen dat de begroting werd opgesteld enzovoort.” Dit houdt in dat indien er bij de universiteiten geen consensus is tussen de regeringscommissarissen en de afgevaardigde van financiën de goedkeuring van de begroting door de Vlaamse Regering wel nodig is. In principe zal de instelling al op 31 december weten of de begroting aanvaard kan worden. Op die manier wordt de administratieve procedure voor de behandeling van begrotingen substantieel ingekort en vereenvoudigd. In geval er bezwaren geuit worden door de regeringscommissaris of de afgevaardigde van financiën beschikt de Vlaamse Regering over een maand om die mee te delen aan het bestuur van de hogeschool of de universiteit.

De regeling rond sanctionering bij het niet tegemoetkomen aan de bezwaren van de Vlaamse Regering bij de ingediende begroting of bij overschrijding van de termijnen hiertoe, wordt gelijklopend gemaakt voor de universiteiten en de hogescholen. De sanctie bestaat eruit dat zolang er geen definitieve goedkeuring is, de uitkeringen herleid worden tot een twaalfde van de uitkeringen van het vorige begrotingsjaar. Bij niet goedkeuring van de begroting bij de hogescholen wordt de werkingsuitkering berekend zoals bepaald in het artikel IV.26. Dit systeem betekent dat zolang er geen nieuwe begroting is goedgekeurd alle nieuwe initiatieven die in die begroting zijn opgenomen nog niet kunnen worden opgestart.

Tot nu toe waren er verschillende bepalingen met betrekking tot eventuele wijzigingen van de begroting. Deze bepalingen worden nu gestroomlijnd. In 2014 zal worden geëvalueerd hoe de aansturing van de begrotingen 2015 van de hogeronderwijsinstellingen op basis van de ESR-prefiguratie adequaat kan worden gerealiseerd en eventueel decretaal veranderd.

Artikel 38 tot en met 42

De regeringscommissarissen zijn van mening dat het niet langer opportuun is om hun taken vast te leggen in een decreet en bijhorende uitvoeringsbesluiten, maar dat het aangewezen is flexibeler te werken en de taken op te nemen in de functiebeschrijvingen van de regeringscommissarissen. Bij het BVR van 5 september 2003 houdende vaststelling van de lijst van de controletaken van de commissarissen van de Vlaamse Regering bij de universiteiten, maakte de Raad van State trouwens reeds de opmerking dat het besluit niet limitatief was. Door de opname van de controletaken van de commissarissen in de functiebeschrijvingen, wordt ook aan deze opmerking tegemoetgekomen.

De evaluatie van regeringscommissarissen maakt deel uit van de 360°-evaluatiemethodiek die de Vlaamse overheid hanteert voor de eigen personeelsleden. Commis-

sarissen worden bottom-up geëvalueerd, onder meer door de instellingen en daarbij wordt de mening van de gecontroleerden gevoegd. Daardoor zijn de functiebeschrijvingen ook afdoende kenbaar. De bottom-up evaluatie kan maar goed gedaan worden, als de instellingen kennis hebben van de functiebeschrijvingen en van de plannen.

In artikel IV.99, §1, en artikel IV.110, §1, wordt toegevoegd dat bijkomende controletaken kunnen worden toegewezen aan de commissarissen door de Vlaamse Regering. Deze bijkomende controletaken moeten uiteraard kaderen binnen de decretale opdrachten die aan de regeringscommissarissen zijn opgedragen.

Artikel IV.99, §2, en artikel IV.113, waarin bepaald wordt dat de Vlaamse Regering de controletaken van de commissarissen vastlegt, worden opgeheven.

Het BVR van 5 april 1995 betreffende de taken van de commissaris-coördinator en de commissarissen van de Vlaamse Regering bij de hogescholen en het BVR van 5 september 2003 houdende vaststelling van de lijst van de controletaken van de commissarissen van de Vlaamse Regering bij de universiteiten, worden eveneens opgeheven.

Alle controletaken van de commissarissen worden opgenomen in de functiebeschrijvingen.

Deze aanpassingen laten flexibeler en efficiënter werken toe. Aanpassingen aan de taken van de regeringscommissarissen kunnen sneller gebeuren via een wijziging aan de functiebeschrijvingen dan via het legistiek traject van een wijziging van een BVR.

Met de wijziging van artikel IV.100 en artikel IV. 111 wordt verduidelijkt dat de commissarissen hun raadgevende stem enkel kunnen uitoefenen binnen het kader van hun controletaken.

Artikel 43, 44 en 45

De Vlaamse overheid legt aan de instellingen van hoger onderwijs de verplichting op om te voorzien in een systeem van personeelsevaluatie. Voor de hogescholen verplicht het decreet de evaluatie voor elk personeelslid, zonder onderscheid te maken naar categorieën. Voor de universiteiten is de evaluatie ook verplicht voor elk personeelslid, maar wordt een onderscheid gemaakt tussen ZAP-leden (zelfstandig academisch personeel) en ATP-leden (administratief en technisch personeel). Voor de AAP-leden (assisterend academisch personeel) geldt dat hun termijn enkel kan worden hernieuwd na een gunstige evaluatie.

Uit het onderzoek van professor De Rynck naar planlastvermindering in het hoger onderwijs in opdracht van minister Pascal Smet, kwam duidelijk naar voren dat zowel de universiteiten als de hogescholen een decretale aanpassing wensen van de artikelen V.46, V.62 en V.93, §2, van de Codex Hoger Onderwijs van 20 december 2013. Beide artikelen betreffen de verplichte evaluatie van personeelsleden drie jaar na benoeming of bevordering.

De verplichte evaluatie drie jaar na benoeming of bevordering biedt volgens de instellingen geen enkele meerwaarde, omdat de periode na de eerste aanstelling het instellingsbestuur al de mogelijkheid heeft gegeven om na te gaan hoe het personeelslid functioneert en omdat het decreet daarenboven sowieso bepaalt dat een personeelslid minstens vijfjaarlijks geëvalueerd wordt en uiterlijk drie jaar na de eerste aanstelling.

De evaluatie na maximaal drie jaar van ieder personeelslid dat benoemd of bevorderd is, betekent een grote bijkomende administratieve last voor de instellingen. Zij brengt heel wat formaliteiten met zich mee en doorbreekt het evaluatieproces.

Met de aanpassing van de artikelen V.46, V.62 en V.93, §2, wordt de verplichting om drie jaar na benoeming of bevordering te evalueren geschrapt.

Hoofdstuk 3. Opheffingsbepalingen

Artikel 46

Gelet op de nieuwe regelgeving wordt deze reglementering opgeheven.

Hoofdstuk 4. Inwerkingtreding

Artikel 47

Dit artikel bepaalt de inwerkingtreding van dit decreet.

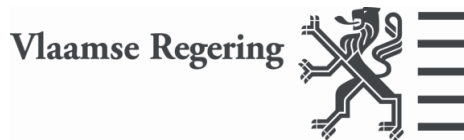
De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel,

Pascal SMET

VOORONTWERP VAN DECREET
d.d. 27 september 2013

Voorontwerp van decreet tot aanpassing van enkele hogeronderwijsbepalingen die de organisatie en controle van het onderwijs faciliteren en de plan- en implementatielasten verminderen.

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap

Art. 2. In artikel 106bis, tweede lid, van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, ingevoegd bij het decreet van 18 mei 1999, worden de woorden “en na elke benoeming of bevordering” opgeheven.

Art. 3. In artikel 118, tweede lid van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 mei 1999, worden de woorden “en na elke benoeming of bevordering” opgeheven.

Art. 4. In artikel 153 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 4 april 2003 en gewijzigd bij het decreet betreffende het Onderwijs XXIII van 19 juli 2013, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Het universiteitsbestuur stelt een beleidsbegroting op voor het volgende begrotingsjaar en bezorgt die vóór 15 november aan de Vlaamse Regering. De regeringscommissaris en de afgevaardigde van financiën bezorgen hun analyse en advies vóór 15 december aan het universiteitsbestuur en aan de Vlaamse Regering. Als de regeringscommissaris en de afgevaardigde van financiën vaststellen dat de begroting is opgesteld conform de meegedeelde cijfers, dat de wettelijke voorschriften nageleefd zijn en dat de begroting het financiële evenwicht van de

universiteit op korte en lange termijn niet in het gedrang brengt, behoeft de begroting geen verdere goedkeuring van de Vlaamse Regering.”.

Art. 5. In artikel 155 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 8 mei 2009, wordt de zin “ Het universiteitsbestuur draagt zorg voor de wijziging van de begroting, overeenkomstig de nadere regels voor de vormgeving van de begroting en de procedure van wijziging die de Vlaamse Regering in uitvoering van artikel 154 bepaalt.” vervangen door de zinnen “Als het bedrag van de werkingsuitkering of van andere budgetten naar aanleiding van een begrotingscontrole wordt gewijzigd, kan de Vlaamse Regering het universiteitsbestuur vragen de begroting te wijzigen. Het universiteitsbestuur deelt de gewijzigde begroting binnen twee maanden mee aan de Vlaamse Regering. Elke wijziging van de begroting is onderworpen aan het toezicht van de regeringscommissaris en de afgevaardigde van financiën.”.

Art. 6. In artikel 157 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 21 december 1994, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “Indien de Vlaamse Regering” vervangen door de woorden “Als de Vlaamse Regering op basis van het advies en de analyse van de regeringscommissaris en de afgevaardigde van financiën” en wordt het woord “drie” vervangen door het woord “twee”;

2° in het eerste lid worden tussen de woorden “na ontvangst” en de woorden “mededeling aan” de woorden “van het advies van de regeringscommissaris en de afgevaardigde van financiën” ingevoegd;

3° aan het tweede lid wordt de volgende zin toegevoegd:

“Als deze termijn van twee maanden verstreken is, kan de Vlaamse Regering de betalingen van de uitkeringen geheel of gedeeltelijk staken.”;

4° in het derde lid wordt het woord “drie” vervangen door het woord “twee” en worden de woorden “worden de maandelijkse uitkeringen herleid tot een twaalfde van de uitkeringen van het vorig begrotingsjaar” vervangen door de woorden “kan de Vlaamse Regering de betaling van de uitkeringen geheel of gedeeltelijk staken”;

5° het vijfde lid wordt opgeheven.

Art. 7. In artikel 173 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 7 december 2001, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 1 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Aan de commissaris van de Vlaamse Regering kunnen bijkomende controletaken worden toegewezen.”;

2° paragraaf 2 wordt opgeheven.

Art. 8. Aan artikel 174 van hetzelfde decreet worden de woorden “binnen het kader van zijn controleopdracht” toegevoegd.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap

Art. 9. In artikel 77, §2, van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999, wordt de zinsnede “, of na benoeming of bevordering” opgeheven.

Art. 10. In artikel 224 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet betreffende het Onderwijs XXIII van 19 juli 2013, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Het hogeschoolbestuur stelt een begroting op voor het volgende begrotingsjaar en bezorgt die vóór 15 november aan de Vlaamse Regering. De regeringscommissaris bezorgt zijn analyse en advies vóór 15 december aan het hogeschoolbestuur en aan de Vlaamse Regering. Als de regeringscommissaris vaststelt dat de begroting is opgesteld conform de meegedeelde cijfers, dat de wettelijke voorschriften nageleefd zijn en dat de begroting het financiële evenwicht van de hogeschool op korte en lange termijn niet in het gedrang brengt, behoeft de begroting geen verdere goedkeuring van de Vlaamse Regering.”.

Art. 11. In artikel 227 van hetzelfde decreet wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Als het bedrag van de werkingsuitkering of van andere budgetten naar aanleiding van een begrotingscontrole wordt gewijzigd, kan de Vlaamse Regering het hogeschoolbestuur vragen de begroting te wijzigen. Het hogeschoolbestuur deelt de gewijzigde begroting binnen twee maanden mee aan de Vlaamse Regering. Elke wijziging van de begroting is onderworpen aan het toezicht van de regeringscommissaris.”.

Art. 12. In artikel 228 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 14 juli 1998, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “Indien de Vlaamse regering” vervangen door de woorden “Als de Vlaamse Regering op basis van het advies en de analyse van de regeringscommissaris”;

2° in het eerste lid worden tussen de woorden “twee maanden” en de woorden “haar bezwaren” de woorden “na ontvangst van het advies van de regeringscommissaris” ingevoegd;

3° in het eerste lid wordt de laatste zin opgeheven;

4° in het tweede lid wordt een zin toegevoegd die luidt als volgt:

“Als deze termijn van twee maanden verstreken is, kan de Vlaamse Regering de betalingen van de uitkeringen geheel of gedeeltelijk staken.”

5° in het derde lid wordt het woord “drie” vervangen door het woord “twee”;

6° in het derde lid wordt een zin toegevoegd die luidt als volgt:

“Zolang de Vlaamse Regering dan de begroting niet heeft goedgekeurd kan de Vlaamse Regering de betaling van de uitkeringen geheel of gedeeltelijk staken.”;

7° in het vierde lid wordt de tweede zin opgeheven.

Art. 13. Artikel 232bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 22 juni 2007, wordt opgeheven.

Art. 14. Aan artikel 245, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 8 mei 2009, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Aan de commissaris van de Vlaamse Regering kunnen bijkomende controletaken worden toegewezen.”.

Art. 15. Aan artikel 246 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 8 mei 2009, wordt de volgende zin toegevoegd:

“Ze oefenen hun raadgevende stem uit binnen het kader van hun controletaken.”.

Art. 16. Artikel 248 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 8 mei 2009, wordt opgeheven.

Hoofdstuk 4. Wijzigingen van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen

Art. 17. In artikel 64, §3, van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, gewijzigd bij de decreten van 30 april 2004, 16 juni 2006 en 1 juli 2011, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“De opmaak en de actualisering van het Hogeronderwijsregister gebeurt door het Vlaams Ministerie van Onderwijs en Vorming.”.

Art. 18. In artikel 68, §1, van hetzelfde decreet, wordt tussen het woord “bachelorsopleiding” en de woorden “van studiegebieden” de zinsnede “, de schakelprogramma’s en voorbereidingsprogramma’s” ingevoegd.

Art. 19. In artikel 77 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 30 april 2004 en 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 1°quater wordt de zinsnede “en het niveau van het opleidingsonderdeel (inleidend, uitdiepend, gespecialiseerd)” opgeheven;

2° in punt 1°quinquies, a), worden de woorden “de mogelijkheden om de keuze voor een bepaald contract te wijzigen” vervangen door de woorden “de voorwaarden en modaliteiten om de inhoud of het type van contract te wijzigen”.

Art. 20. In artikel 85, §2, derde lid van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 30 april 2004, wordt punt 6° opgeheven.

Hoofdstuk 5. Wijzigingen van het decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen

Art. 21. In artikel II.1, 15°bis, van het decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, ingevoegd bij het decreet van 30 april 2004 en gewijzigd bij de decreten van 8 mei 2009 en 1 juli 2011, wordt punt j) opgeheven.

Art. 22. Aan artikel II.15, tweede lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 8 mei 2009 en 1 juli 2011, wordt de volgende zin toegevoegd:

“De Raad doet als administratief rechtscollege uitspraak over de verzoeken die studenten in uitvoering van artikel 47 van het decreet van 14 maart 2008 betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen rechtstreeks bij hem indienen om hun leerkrediet aan te passen omdat ze zich in een overmachtssituatie bevonden en de instelling voor hen geen aangepaste examenregeling heeft geboden.”.

Art. 23. Aan artikel II.28 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2004, wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§4. Als het verzoek een aanpassing van het leerkrediet betreft, kan de Raad bij de betrokken instellingen van het hoger onderwijs informatie opvragen met het oog op de verificatie van de voorgelegde feiten.”.

Art. 24. In deel II, titel IV, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 4 juli 2008 en gewijzigd bij het decreet van 18 december 2009, wordt hoofdstuk 4bis dat bestaat uit artikel II.88bis tot en met artikel II.88terdecies, opgeheven.

Hoofdstuk 6. Wijzigingen van het decreet van 30 april 2004 betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hogeronderwijsmaatregelen

Art. 25. In artikel 2 van het decreet van 30 april 2004 betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hogeronderwijsmaatregelen, gewijzigd bij de decreten van 16 juni 2006, 14 maart 2008 en 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 1° wordt opgeheven;

2° in punt 17°, b), wordt de zinsnede “, en/of de instelling waar de opleiding wordt georganiseerd” opgeheven;

3° in punt 25° worden de woorden “de door het instellingsbestuur bepaalde regels inzake” opgeheven;

4° in punt 25° wordt tussen het woord “het” en het woord “gevolgd” het woord “verplicht” ingevoegd.

Art. 26. Artikel 11bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2007, wordt opgeheven.

Art. 27. Aan artikel 12, §2, van hetzelfde decreet wordt tussen het eerste en het tweede lid een lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Het instellingsbestuur kan voor afgestudeerden van soortgelijke bacheloropleidingen als de bacheloropleiding, vermeld in het eerste lid, die gevolgd werden aan een andere onderwijsinstelling, het programma van de masteropleiding differentiëren naargelang van de graad van inhoudelijke verwantschap, zonder dat de studieomvang aangepast wordt.”.

Art. 28. Aan artikel 17, §2, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 16 juni 2006, wordt tussen het eerste en het tweede lid een lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Het instellingsbestuur kan voor afgestudeerden van soortgelijke bacheloropleidingen als de bacheloropleiding, vermeld in het eerste lid, die gevolgd werden aan een andere onderwijsinstelling, het programma van de bachelor- na -bacheloropleiding differentiëren naargelang van de graad van inhoudelijke verwantschap, zonder dat de studieomvang aangepast wordt.”.

Art. 29. Aan artikel 18, §2, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 16 juni 2006, wordt tussen het eerste en het tweede lid een lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Het instellingsbestuur kan voor afgestudeerden van soortgelijke masteropleidingen als de masteropleiding, vermeld in het eerste lid, die gevolgd werden aan een andere onderwijsinstelling, het programma van de master- na -masteropleiding differentiëren naargelang van de graad van inhoudelijke verwantschap, zonder dat de studieomvang aangepast wordt.”.

Art. 30. Aan artikel 18ter van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet betreffende het Onderwijs XXIII van 19 juli 2013, wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Het instellingsbestuur kan personen die om humanitaire redenen hun studiebewijs niet meer kunnen voorleggen, toelaten tot de vervolgopleiding na onderzoek naar de bekwaamheid van de student om de vervolgopleiding te volgen.”.

Art. 31. Aan artikel 25 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 16 juni 2006, wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De instellingen kunnen in hun onderwijsregeling vastleggen dat stages, bachelorproeven en masterproeven wegens hun aard niet in aanmerking komen voor een creditcontract. Dit moet worden gemotiveerd.”.

Art. 32. In artikel 26 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 16 juni 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 1 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De student bevestigt dat hij heeft kennisgenomen van de inhoud van zijn contract en dat hij er uitdrukkelijk mee instemt.”;

2° in paragraaf 3 wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“De instellingen bieden voor de bacheloropleidingen en de masteropleidingen ten minste één studietraject met een studieomvang van 54 tot 66 studiepunten per academiejaar aan. Voor de masteropleidingen van 90 studiepunten bieden de instellingen ten minste een studietraject aan binnen een aaneensluitende periode van drie semesters.”.

Art. 33. Artikel 28 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 28. §1. Tijdens het academiejaar zijn wijzigingen van het type en de inhoud van het contract mogelijk.

Wijzigingen in het type van contract worden altijd aangebracht door het instellingsbestuur en de student gezamenlijk.

Wijzigingen die in de loop van het academiejaar in de inhoud van een studiecontract worden aangebracht, kunnen alleen doorgevoerd worden als overeenstemming wordt bereikt tussen het instellingsbestuur en de student.

Ingeval van een modeltraject kan overleg gevoerd worden via de werking van de studentenraad.

§2. De instelling bepaalt in het onderwijs- en examenreglement onder welke voorwaarden en volgens welke modaliteiten wijzigingen mogelijk zijn.”.

Art. 34. Aan artikel 29, §2, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 16 juni 2006, worden de woorden “om een creditbewijs te behalen” toegevoegd.

Art. 35. In artikel 31 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 14 maart 2008, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3 wordt het tweede lid opgeheven;

2° er wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§4. Een hogeronderwijsinstelling garandeert dat een student die een credit of een deelcijfer heeft verworven voor een opleidingsonderdeel, bij een hervorming van het curriculum waardoor het opleidingsonderdeel opgenomen wordt in een nieuw samengesteld opleidingsonderdeel, de deelcijfers behoudt voor een examenonderdeel voor ten minste twee academiejaren die volgen op het academiejaar waarin de credit of het deelcijfer verworven is. De instelling voorziet daarvoor in een regeling in het onderwijs- en examenreglement als vermeld in artikel 78, 13°, van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen.”.

Art. 36. In deel I, titel III, hoofdstuk VI, afdeling 1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 16 juni 2006 en 14 maart 2008, wordt het opschrift van onderafdeling 3 vervangen door wat volgt:

“Onderafdeling 3. -Toekenning van een graad of een diploma”.

Art. 37. In deel I, titel III, hoofdstuk VI, afdeling 1, onderafdeling 3, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 16 juni 2006, wordt de indeling in de indelingsniveaus secties en subsecties opgeheven.

Art. 38. Artikel 32 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 32. Een student verwerft een graad of een diploma van een opleiding als hij voor het geheel van de opleiding geslaagd wordt verklaard.”.

Art. 39. Artikel 33 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 33. De student wordt automatisch geslaagd verklaard als hij alle examens die horen bij het opleidingsprogramma, heeft afgelegd en als alle examens geleid hebben tot een creditbewijs of tot een deliberatiecijfer als vermeld in het onderwijs- en examenreglement.”.

Art. 40. Artikel 34 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 34. De student wordt door de bijzondere examencommissie voor het geheel van de opleiding geslaagd verklaard als die op gemotiveerde wijze van oordeel is dat de doelstellingen van het opleidingsprogramma globaal verwezenlijkt zijn.

Het feit dat een student globaal geslaagd wordt verklaard, betekent niet dat hij in aanmerking komt voor een creditbewijs voor die opleidingsonderdelen waarvoor hij niet is geslaagd.”.

Art. 41. Artikel 35 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 35. Een graad van verdienste wordt automatisch toegekend overeenkomstig de voorwaarden in het onderwijs- en examenreglement, bepaald door de instelling, of wordt vastgesteld door de bijzondere examencommissie voor het geheel van de opleiding.”.

Art. 42. Artikel 36 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 36. Het instellingsbestuur levert een diploma af aan de student die geslaagd is verklaard voor het geheel van de opleiding. Door het diploma te verlenen krachtens dit decreet is het van rechtswege erkend en bekrachtigd.”.

Art. 43. Aan artikel 50 van hetzelfde decreet worden de woorden “in een andere afstudeerrichting” toegevoegd.

Art. 44. In artikel 52 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 16 juni 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, 1°, wordt de zinsnede “examencommissie als bedoeld in artikel 35, ook al is dergelijke examencommissie niet op algemene wijze voorgeschreven” vervangen door het woord “studievoortgangscommissie”;

2° er wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§3. Het instellingsbestuur kan, in bijzondere gevallen en op objectieve gronden, de stage of een ander praktisch opleidingsonderdeel vroegtijdig beëindigen, als de student door zijn gedragingen blijkt heeft gegeven van ongeschiktheid voor de uitoefening van een beroep waartoe de opleiding die hij volgt, hem opleidt.

De student van wie de stage of het praktische opleidingsonderdeel met toepassing van het eerste lid is beëindigd, heeft geen recht op een tweede examenkans als vermeld in artikel 29, §2, tenzij aan de opgelegde bindende voorwaarden is voldaan.

De beslissing om een stage of praktisch opleidingsonderdeel vroegtijdig te beëindigen, wordt omstandig gemotiveerd.”.

Hoofdstuk 7. Wijzigingen van het decreet van 14 maart 2008 betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen

Art. 45. Aan artikel 35 van het decreet van 14 maart 2008 betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen, het laatst gewijzigd bij het decreet van 13 juli 2012, wordt een paragraaf 7 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§7. Vanaf het begrotingsjaar 2015 ontvangen de hogescholen en de universiteiten een bedrag van 899.000 euro voor de vorming en opleiding van het personeel aan de hogescholen en universiteiten. Dat bedrag wordt onder de universiteiten en hogescholen verdeeld naar rato van het aandeel van elke instelling in de werkingsuitkering voor het voorgaande begrotingsjaar. Het bedrag dat zo verkregen wordt, wordt met behoud van de bestemming ervan toegevoegd aan de werkingsuitkering.

Art. 46. In artikel 47, §3, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 9 juli 2010 en vervangen bij het decreet van 1 juli 2011, wordt het woord “beroepsprocedure” vervangen door het woord “procedure”.

Art. 47. Aan artikel 57, §2, derde lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 13 juli 2012, wordt een punt 4° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“4° het gevoerde vormingsbeleid en de besteding van de vormingsmiddelen, vermeld in artikel 35, §7.”.

Hoofdstuk 8. Wijzigingen van het decreet van 29 juni 2012 betreffende de studentenvoorzieningen in Vlaanderen

Art. 48. Artikel 17, § 1 van het decreet van 29 juni 2012 betreffende de studentenvoorzieningen in Vlaanderen wordt vervangen door wat volgt:

“§1. De stuvoraad is paritair samengesteld uit minstens acht leden. De helft van de leden wordt aangewezen door het instellingsbestuur. De andere helft wordt aangeduid door en onder de studenten en de leerlingen en cursisten uit hbo5-opleidingen die krachtens artikel 5 van dit decreet toegang hebben tot studentenvoorzieningen van de instelling. Die aanduiding gebeurt door middel van rechtstreekse verkiezing of door middel van getrapte verkiezing, in welk geval de betrokken studenten worden verkozen door de leden van de studentenraad. De keuze voor de wijze van aanduiding wordt gemaakt door de studentenraad. De stuvoraad streeft bij zijn samenstelling naar diversiteit. Maximum twee derde van zijn leden mag van hetzelfde geslacht zijn.”.

Hoofdstuk 9. Opheffingsbepalingen

Art. 49. De volgende besluiten worden opgeheven:

1° het besluit van de Vlaamse regering van 5 april 1995 betreffende de taken van de commissaris-coördinator en de commissarissen van de Vlaamse regering bij de hogescholen, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 9 september 2011;

2° het besluit van de Vlaamse regering van 5 september 2003 houdende vaststelling van de lijst van de controletaken van de commissarissen van de Vlaamse regering bij de universiteiten, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 9 september 2011.

Hoofdstuk 10. Inwerkingtreding

Art. 50. Dit decreet treedt in werking vanaf het academiejaar 2014-2015, met uitzondering van artikel 17, dat in werking treedt op een door de Vlaamse Regering nader te bepalen datum, en artikel 24 en 45 die in werking treden op 1 januari 2015.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel,

Pascal SMET

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

De heer Pascal Smet
Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en
Brussel
Koning Albert II - laan 15
1210 BRUSSEL

contactpersoon
Mieke Valcke
02/20 90 117
mvalcke@serv.be

ons kenmerk
SERV_BR_20131023_planlastHO_mvkv

Brussel
23 oktober 2013

Voorontwerp van decreet tot aanpassing van enkele hogeronderwijsbepalingen die de organisatie en controle van het onderwijs faciliteren en de plan- en implementatielasten verminderen

Geachte mijnheer de minister,

De SERV heeft uw adviesvraag met betrekking tot bovenvermeld decreet goed ontvangen. De SERV ziet af van advisering omwille van het beperkt sociaaleconomische karakter ervan.

Hoogachtend,

Pieter Kerremans
Administrateur-generaal

Ann Vermorgen
voorzitter

ADVIES VAN DE VLAAMSE ONDERWIJSRAAD

Advies over het voorontwerp van decreet ter vermindering van plan- en implementatielasten

Vlaamse Onderwijsraad

Kunstlaan 6 bus 6
BE-1210 Brussel

T +32 2 219 42 99

F +32 2 219 81 18

www.vlor.be

info@vlor.be

Wijs beleid door overleg

Advies op vraag van minister Pascal Smet**Uitgebracht door de Raad Hoger Onderwijs op 24 oktober 2013 met 14 stemmen voor****Voorbereiding:** werkgroep vereenvoudigingsdecreet, onder voorzitterschap van Koen Goethals**Dossierbeheerder(s):** Isabelle De Ridder

1 Situering

De Vlor brengt advies uit over het voorontwerp van decreet tot aanpassing van enkele hogeronderwijsbepalingen die de organisatie en controle van het onderwijs faciliteren en de plan- en implementatielasten verminderen.

Dit voorontwerp van decreet beoogt een vermindering van de implementatielasten voor de instellingen en een vereenvoudiging en verduidelijking van de regelgeving. De wijzigingen zijn gebaseerd op de resultaten van de evaluatie van de implementatielasten naar aanleiding van de flexibilisering, een onderzoek naar planlastvermindering in het hoger onderwijs¹, voorstellen van de regeringscommissarissen en voorstellen van de instellingen.

Het voorontwerp dat voorligt, is een wijzigingsdecreet dat wijzigingen aanbrengt aan het structuurdecreet, het flexibiliseringsdecreet, het universiteitendecreet, het hogescholendecreet, het participatiedecreet, het financieringsdecreet, het decreet betreffende de rechtspositieregeling van de student en het decreet studentenvoorzieningen.²

2 Algemene opmerkingen

2.1 Slechts een begin

De Vlor is tevreden dat de overheid werk gemaakt heeft van dit voorontwerp van decreet. Het betekent voor een aantal zaken een effectieve vereenvoudiging (bijvoorbeeld het schrappen van de interne beroepsprocedure bij het terugvorderen van leerkrediet bij overmacht, artikelen 21 - 23). De Vlor is er echter niet van overtuigd dat dit decreet zal leiden tot een effectieve en wenselijke reductie van de werkdruk in de instellingen hoger onderwijs.

De Vlor vraagt ook dat de overheid in het decreet een systematiek zou inschrijven zodat deze vereenvoudigingsoefening op regelmatige basis herhaald en opgevolgd kan worden.

2.2 Onvoldoende verregaand

De voorbereiding van dit voorontwerp van decreet is ook grondig gebeurd. De Vlor apprecieert dat de overheid zich gebaseerd heeft op evaluatie, onderzoek en voorstellen uit het werkveld. Het is

¹ De Rynck, F. (2013). *Onderzoek naar planlastvermindering in het hoger onderwijs*. Onderzoek in opdracht van minister Pascal Smet.

² Decreet betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen (4 april 2003), decreet betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hogeronderwijsmaatregelen (30 april 2004), decreet betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap (12 juni 1991), het decreet betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap (13 juli 1994), het decreet betreffende de rechtspositieregeling van de student (19 maart 2004), decreet betreffende de participatie rechtspositieregeling van de student, participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen (19 maart 2004), het decreet betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen en (14 maart 2008), het decreet betreffende de studentenvoorzieningen in Vlaanderen (19 juni 2012).

hem echter niet duidelijk waarom slechts een deel van de voorstellen uit vernoemde rapporten in het decreet werden opgenomen. In die zin vindt de Vlor het decreet toch net te weinig ambitieus. Hij is van mening dat er voldoende materiaal op tafel lag om nog verder te gaan in de vereenvoudiging. De minister verwijst een aantal van de niet opgenomen voorstellen naar twee werkgroepen. De ene werkgroep zal studievoortgangsbewaking en oriëntatiebeleid behandelen. De tweede handelt over sturing in hoger onderwijs. De Vlor vreest echter dat deze werkgroepen de gevoerde discussies enkel zullen overdoen en dat de bestaande problemen niet op korte termijn aangepakt zullen worden. Voor de Vlor was dit uitstel niet nodig geweest. Als deze werkgroepen toch van start gaan dan vraagt de Vlor aan de overheid om de samenstelling ervan goed te bewaken en ervoor te zorgen dat alle stakeholders hierin vertegenwoordigd zijn. Uiteraard wil de Vlor hier ook graag bij betrokken zijn en is hij bereid een bijdrage te leveren aan de discussie.

2.3 Definitie administratieve lasten schrappen

De Vlor betreurt dat in de Memorie van Toelichting een definitie werd opgenomen van 'administratieve lasten'. Elke definitie van een dergelijk ruim omvattend iets, is per definitie niet exhaustief. Bovendien gaat de gebruikte definitie er te sterk vanuit dat de regelgeving neutraal is en geen directe impact heeft op de administratieve lasten van de instelling. Dit strookt niet met de realiteit. De Vlor pleit er daarom voor om de definitie te schrappen in de Memorie van Toelichting.

2.4 Het jaarverslag vereenvoudigen

In het voorontwerp van decreet wordt in meerdere artikelen verwezen naar het jaarverslag (bijvoorbeeld in het kader van de vereenvoudiging van de administratieve last van het vormingsfonds, artikelen 24 en 45). De Vlor weet dat de overheid momenteel werkt aan de vernieuwing van het jaarverslag. Hij benadrukt dat ook in het jaarverslag vereenvoudiging moet nagestreefd worden. Dit is essentieel.

3 Artikelsgewijze bespreking

De artikelen die niet vermeld worden, geven geen aanleiding tot opmerkingen. De Vlor adviseert deze artikelen positief. De Vlor doet evenwel geen uitspraak over de artikelen 13 en 45 omdat zij personeelsmaterie betreffen.

3.1 Functiebeschrijvingen voor de regeringscommissarissen

Dit voorontwerp van decreet (artikelen 7 en 8) voert een functiebeschrijving in voor de regeringscommissarissen. Totnogtoe werden de taken van de regeringscommissarissen bepaald per decreet en de daaraan gekoppelde uitvoeringsbesluiten. De Vlor stelt vast dat het werken met een functiebeschrijving inderdaad een stuk flexibeler is. De Vlor is hier niet tegen. Hij vindt het echter belangrijk dat er voldoende transparantie is over de toebedeelde taken en dat instellingen betrokken blijven bij het opstellen van deze functiebeschrijving. Instellingen moeten duidelijk weten wat de functiebeschrijving inhoudt en binnen welk kader er taken kunnen toegevoegd worden.

De Vlor merkt bijkomend op dat artikel 8 niet genderneutraal geschreven is.

3.2 Het hogeronderwijsregister voortaan beheerd door de overheid

De Vlor vindt het een goed idee om het beheer van het hogeronderwijsregister (HOR) over te hevelen naar AHOVOS (artikel 17). Eén centraal beheer van alle gegevens over hogeronderwijsopleidingen is een meerwaarde. De Vlor begrijpt dat hiervoor nog voorbereidend werk nodig is. Hij betreurt echter dat het voorontwerp van decreet de inwerkingtreding van het vernieuwde HOR niet preciseert. Hij vraagt de overheid hiervan in elk geval een prioriteit te maken.

3.3 Verplichte volgtijdelijkheid

In het voorontwerp van decreet wordt 'verplichte volgtijdelijkheid' gedefinieerd (artikel 25, 3° en 4°) met het oog op het invoeren en hanteren van een uniforme definitie in alle instellingen hoger onderwijs. De Vlor wijst er echter op dat deze nieuwe definitie niet sluitend is en nog heel wat onduidelijkheden blijven bestaan. Wat bijvoorbeeld met gelijktijdigheid? Of wat met het onderscheid tussen de zogenaamde 'harde' (geslaagd zijn) en 'zachte' (gevolgd hebben) volgtijdelijkheid? De Vlor is van mening dat deze discussie nog onvoldoende uitgeklaard is. Als de overheid dan toch een werkgroep studievoortgangsbewaking opricht, dan is dit een thema dat hierin prioritair moet uitgeklaard worden. De Vlor stelt voor artikel 25, 3° en 4° voorlopig te schrappen omdat het een voorafname is op een discussie die nog gevoerd moet worden.

3.4 Creditcontract in stages en bachelor- en masterproeven

Artikel 31 van het voorontwerp van decreet stelt de instelling in staat studenten uit te sluiten van inschrijving via een creditcontract in stages, bachelor- en masterproeven zonder dat zij een beroep moet doen op maatregelen van studievoortgangsbewaking. Dit is een effectieve vereenvoudiging. De Vlor is hier voorstander van. De Vlor heeft er ook geen probleem mee dat decretaal wordt vastgelegd voor welke opleidingsonderdelen dit mogelijk is. Hij wijst er echter op dat deze lijst nog kan uitgebreid worden (bijvoorbeeld met werkplekleren). Hij vraagt de overheid na te gaan of de lijst niet te beperkt is.

3.5 Tweede examenkans vervalt bij behalen creditbewijs

In artikel 34 wordt geregeld dat de tweede examenkans vervalt als de student het creditbewijs behaalt. Een student kan niet meer verzaken aan het creditbewijs als het behaald is. De studentengeleding vraagt dit artikel te schrappen omdat sommige studenten hun tweede examenkans willen benutten om een hoger cijfer te behalen (en eventueel een hogere graad). De andere geledingen zijn er voorstander van om dit artikel te behouden omdat het een reële vereenvoudiging en reductie van de planlast betekent omdat niet langer voor geslaagde studenten een tweede examenkans moet voorzien worden.

3.6 Validering van deeltijfers

Studenten die vandaag geslaagd zijn voor een opleidingsonderdeel of een deel ervan, zijn er niet zeker van dat zij de credit of het deeltijfer kunnen behouden bij een curriculumherziening.

Daarom voert het voorontwerp van decreet (artikel 35, 2°) in dat credits/deelcijfers gevalideerd kunnen worden in het studieprogramma tot ten minste twee academiejaren volgend op het academiejaar waarin de credit verworven werd. De Vlor is het ermee eens dat een student moet kunnen valideren wat hij of zij verworven heeft. De Vlor vindt de invoering van een validatie van deelcijfers hier echter niet het juiste middel voor. Hij is meer te vinden voor het hanteren van overgangsmaatregelen. Het valideren van deelcijfers ondermijnt namelijk artikel 6 van het flexibiliseringsdecreet, dat zegt dat alle opleidingsonderdelen worden uitgedrukt in gehele studiepunten. Het valideren van deelcijfers betekent bovendien een verhoging van de administratieve lasten. Ongetwijfeld zal dit ook implicaties hebben voor het leerkrediet en de studiegelden. Als studenten voor een deel van een opleidingsonderdeel een vrijstelling krijgen, zullen zij naar alle waarschijnlijkheid ook vrijstelling van het studiegeld vragen.

3.7 Vereenvoudiging bevoegdheden examencommissie

De Vlor is tevreden met de sterke vereenvoudiging van de bevoegdheden van de examencommissie die in het voorontwerp gerealiseerd wordt (artikelen 36 - 41). De Vlor heeft bij de artikelen ter zake nog vier opmerkingen.

Op p. 21 van de Memorie van Toelichting wordt gesteld dat door het aanpassen van de bevoegdheden van de examencommissie een stap dichterbij gezet wordt bij een full credit systeem. Voor de Vlor is dit niet noodzakelijk het enige na te streven systeem. Hij pleit ervoor een zekere mate van tolerantie te behouden. Hij vraagt dan ook om de zin in kwestie te schrappen uit de Memorie van Toelichting.

Uit het voorontwerp van decreet blijkt niet zeer duidelijk dat instellingen nog een heel aantal gerelateerde elementen in het OER kunnen vastleggen. De Vlor denkt hierbij bijvoorbeeld aan wanneer een resultaat wordt vastgesteld (en dus de beroepstermijn begint te lopen). Hij stelt voor om deze mogelijkheid toch expliciet in de Memorie van Toelichting te vermelden.

De Vlor vindt het gebruik van de (nieuwe) term 'studievoortgangscommissie' verwarrend. Het lijkt alsof dit een nieuw orgaan is, terwijl deze commissie ook kan samenvallen met een bestaand orgaan in de instelling. De Vlor vindt het daarom beter om de term te schrappen en te vervangen door 'het orgaan/de persoon die verantwoordelijk is voor de bepaling van de studievoortgang'.

De Vlor vraagt om in artikel 42 'levert af' te vervangen door 'te voorzien in'. Hij vindt deze formulering voorzichtiger omdat hij van mening is dat omzichtig moet omgesprongen worden met het automatisch toekennen van het diploma als de student geslaagd is verklaard voor het geheel van de opleiding. Een student kan de instelling bijvoorbeeld nog studiegeld verschuldigd zijn.

3.8 Meermaals hetzelfde diploma behalen

Artikel 43 bepaalt dat studenten enkel hetzelfde diploma kunnen behalen als ze een andere afstudeerrichting kiezen. De Vlor vindt deze beperking een belemmering van de mogelijkheden van de student. Hij is er ook van overtuigd dat de overheid onvoldoende alle gevolgen van dit artikel in kaart gebracht heeft. Vandaag wordt een diploma nog vaak als aanwervingsvoorwaarde gevraagd. De talen bij de opleiding vertaler zijn geen afstudeerrichtingen. En ook in de kunstopleidingen zijn er meerdere trajecten mogelijk binnen eenzelfde afstudeerrichting. De Vlor

vindt dat studenten de mogelijkheid moeten krijgen om ook in deze gevallen een bijkomend diploma te behalen.

4 Tot slot

De Vlor is tevreden met het merendeel van de vereenvoudigingen en verduidelijkingen die de overheid via dit decreet doorvoert. Hij vindt dat het decreet de doelstellingen die het beoogt ook grotendeels realiseert. Hij had van de overheid wel een ambitieuzer decreet verwacht en hoopt dat zij ook van de nog hangende discussiepunten snel werk maakt. De Vlor is steeds bereid aan dit debat een bijdrage te leveren.

PROTOCOL NR. 59
houdende de conclusies van de onderhandelingen
die gevoerd werden in de vergaderingen van het Vlaams onderhandelingscomité
voor het hoger onderwijs op 12 en 19 november 2013

VLAAMS ONDERHANDELINGSCOMITE VOOR HET HOGER ONDERWIJS

Brussel, 29 november 2013

PROTOCOL nr.59 HOUDENDE DE CONCLUSIES VAN DE ONDERHANDELINGEN DIE GEVOERD WERDEN IN DE VERGADERINGEN VAN HET VLAAMS ONDERHANDELINGSCOMITE VOOR HET HOGER ONDERWIJS OP 12 EN 19 NOVEMBER 2013

over

het voorontwerp van decreet tot aanpassing van enkele hogeronderwijsbepalingen die de organisatie en controle van het onderwijs faciliteren en de plan- en implementatielasten verminderen.

De afvaardiging van de overheid, samengesteld uit:

1. de hr. Pascal SMET, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel - voorzitter;
2. de hr. Kris PEETERS, minister-president van de Vlaamse Regering - lid;
3. de hr. Philippe MUYTERS, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport Regering - lid;
4. mevr. Ingrid LIETEN, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding Regering - lid

de afvaardiging van de besturen, te weten:

mevr. Maria DE SMET, algemeen directeur LUCA School of Arts (LUCA)
mevr. Erika EECKHOUT, administratief directeur Erasmushogeschool Brussel

de hr. Bert HOOGEWIJS, algemeen directeur Hogeschool Gent
de hr. Erwin SAMSON, algemeen directeur Plantijn Hogeschool Antwerpen
de hr. Serge SIMON, beheerder personeel en organisatie UA
de hr. Bert OVERLAET, directeur personeelsdienst KULeuven
de hr. Jan VENY, personeelsdirecteur VUB
de hr. Jeroen VANDEN BERGHE, logistiek beheerder UGent

en de afvaardiging van de representatieve vakorganisaties, te weten:

- de Algemene Centrale der Openbare Diensten, vertegenwoordigd door:

de hr. Hugo DECKERS, voorzitter ACOD-onderwijs
de hr. Dany BOLLENS, stafmedewerker ACOD-onderwijs
de hr. Lorenzo EECLOO, afgevaardigde ACOD-overheidsdiensten

- de Federatie van de Christelijke Syndicaten der Openbare Diensten (de Christelijke Onderwijscentrale COC en ACV-openbare diensten),
vertegenwoordigd door:

de hr. Chris Herreman, secretaris ACV-openbare diensten - Vlaamse universiteiten
de hr. Rudy VAN RENTERGHEM, adjunct secretaris-generaal COC
de hr. Johan ROTTIERS, afgevaardigde COC

- het Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt, vertegenwoordigd door:

de hr. Wauter LEENKNECHT, secretaris
de hr. Tim VAN DE VOORDE, afgevaardigde VSOA

hebben een eenparig akkoord bereikt over het hierbij gevoegde voorontwerp van decreet tot aanpassing van enkele hogeronderwijsbepalingen die de organisatie en controle van het onderwijs faciliteren en de plan- en implementatielasten verminderen.

Brussel, 29 -11- 2013

AFVAARDIGING VAN DE OVERHEID:

AFVAARDIGING VAN DE BESTUREN:

VOORZITTER,

Pascal SMET,
Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd,
Gelijke Kansen en Brussel

Jef Van der Brugghe
Maria De Maesseneke
B. Overlaet
R. Hoogenijs
v. Lams
S. Simons
J. Veng

LEDEN,

Kris PEETERS,
minister-president van de Vlaamse
Regering

Vervolg protocol nr. 59 VOC HO

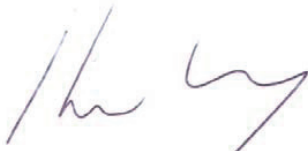
AFVAARDIGING VAN DE REPRESENTATIEVE
VAKORGANISATIES:

Philippe MUYTERS,
Vlaams minister van Financiën,
Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening
en Sport

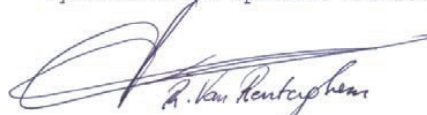
Voor de Algemene Centrale der
Openbare Diensten:

H. DECKERS
L. EECLOO
 D. BOLLEYS

Ingrid LIETEN,
Vlaams minister van Innovatie,
Overheidsinvesteringen, Media en
Armoedebestrijding Regering

Voor de Federatie van de Christelijke
Syndicaten der Openbare Diensten:

R. Van Renterghem

Chris HERREMANS

Rottiers Joke

Voor het Vrij Syndicaat voor het
Openbaar Ambt:

Tim VAN DE VOORDE

W. LEENKNECHT

VOORONTWERP VAN DECREET
d.d. 29 november 2013

Voorontwerp van decreet tot aanpassing van enkele hogeronderwijsbepalingen die de organisatie en controle van het onderwijs faciliteren en de plan- en implementatielasten verminderen.

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap

Art. 2. In artikel 106bis, tweede lid, van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, ingevoegd bij het decreet van 18 mei 1999, worden de woorden “en na elke benoeming of bevordering” opgeheven.

Art. 3. In artikel 118, tweede lid van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 mei 1999, worden de woorden “en na elke benoeming of bevordering” opgeheven.

Art. 4. In artikel 153 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 4 april 2003 en gewijzigd bij het decreet betreffende het Onderwijs XXIII van 19 juli 2013, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Het universiteitsbestuur stelt een beleidsbegroting op voor het volgende begrotingsjaar en bezorgt die vóór 15 november aan de Vlaamse Regering. De regeringscommissaris en de afgevaardigde van financiën bezorgen hun analyse en advies vóór 31 december aan het universiteitsbestuur en aan de Vlaamse Regering. Als de regeringscommissaris en de afgevaardigde van financiën vaststellen dat de begroting is opgesteld conform de meegedeelde cijfers, dat de wettelijke voorschriften nageleefd zijn en dat de begroting het financiële evenwicht van de

universiteit op korte en lange termijn niet in het gedrang brengt, behoeft de begroting geen verdere goedkeuring van de Vlaamse Regering.”.

Art. 5. Artikel 157 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 21 december 1994, wordt vervangen door wat volgt:

“Art.157. Als de Vlaamse Regering op basis van het gezamenlijk advies en de analyse van de regeringscommissaris en de afgevaardigde van financiën de begroting niet kan goedkeuren omdat zij van oordeel is dat deze strijdig is met het bij of krachtens de wet of decreet bepaalde of het financieel evenwicht van de universiteit in gevaar brengt, doet zij hiervan binnen een termijn van een maand na ontvangst van het advies van de regeringscommissaris en de afgevaardigde van financiën mededeling aan de instelling onder opgave van haar bezwaren.

In dit geval verzoekt de Vlaamse Regering het universiteitsbestuur de nodige wijzigingen aan te brengen aan de begroting en haar deze binnen twee maanden na deze mededeling opnieuw voor te leggen.

Binnen een termijn van een maand keurt de Vlaamse Regering de begroting goed. Indien zij nog bezwaren heeft tegen de gewijzigde begroting, dan deelt zij dit binnen de maand aan het universiteitsbestuur mee op dezelfde wijze als voorgeschreven in het vorige lid.

Zolang de Vlaamse Regering de begroting niet heeft goedgekeurd worden de maandelijkse uitkeringen herleid tot een twaalfde van de uitkeringen van het vorig begrotingsjaar.

Als de in het eerste en derde lid bepaalde termijnen verstreken zijn, wordt de begroting geacht te zijn goedgekeurd.

Art. 6. In artikel 173 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 7 december 2001, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 1 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Aan de commissaris van de Vlaamse Regering kunnen bijkomende controletaken worden toegewezen.”;

2° paragraaf 2 wordt opgeheven.

Art. 7. Aan artikel 174 van hetzelfde decreet worden de woorden “binnen het kader van zijn controleopdracht” toegevoegd.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap

Art. 8. In artikel 77, §2 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999, wordt de zinsnede “, of na benoeming of bevordering” opgeheven.

Art. 9. In artikel 224 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet betreffende het Onderwijs XXIII van 19 juli 2013, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Het hogeschoolbestuur stelt een begroting op voor het volgende begrotingsjaar en bezorgt die vóór 15 november aan de Vlaamse Regering. De regeringscommissaris bezorgt zijn analyse en advies vóór 31 december aan het hogeschoolbestuur en aan de Vlaamse Regering. Als de regeringscommissaris vaststelt dat de begroting is opgesteld conform de meegedeelde cijfers, dat de wettelijke voorschriften nageleefd zijn en dat de begroting het financiële evenwicht van de hogeschool op korte en lange termijn niet in het gedrang brengt, behoeft de begroting geen verdere goedkeuring van de Vlaamse Regering.”.

Art. 10. In artikel 227 van hetzelfde decreet wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Het hogeschoolbestuur draagt zorg voor de wijziging van de begroting, overeenkomstig de nadere regels voor de vormgeving van de begroting en de procedure van de wijziging die de Vlaamse Regering in uitvoering van artikel 226 bepaalt.”

Art. 11. Artikel 228 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 14 juli 1998, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 228. Als de Vlaamse Regering op basis van het advies en de analyse van de regeringscommissaris de begroting niet kan goedkeuren, omdat zij van oordeel is dat deze strijdig is met het bij of krachtens de wet of decreet bepaalde of het financieel evenwicht van de hogeschool in gevaar brengt, doet zij hiervan binnen een termijn van een maand na ontvangst van het advies van de regeringscommissaris mededeling aan de instelling onder opgave van haar bezwaren.

In dit geval verzoekt de Vlaamse Regering het hogeschoolbestuur de nodige wijzigingen aan te brengen aan de begroting en haar deze binnen twee maanden na deze mededeling opnieuw voor te leggen.

Binnen een termijn van een maand keurt de Vlaamse Regering de begroting goed. Indien zij nog bezwaren heeft tegen de gewijzigde begroting, dan deelt zij dit binnen de maand aan het hogeschoolbestuur mee op dezelfde wijze als voorgeschreven in het vorige lid.

Zolang de Vlaamse Regering de begroting niet heeft goedgekeurd worden de werkingsuitkeringen herleid zoals bepaald in artikel 229.

Als de in het eerste en derde lid bepaalde termijnen verstreken zijn, wordt de begroting geacht te zijn goedgekeurd.

Art. 12. In artikel 229, eerste lid van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2012, worden na de woorden “jaarlijkse werkingsuitkering” de woorden “bij een goedgekeurde begroting of de werkingsuitkering van het vorige begrotingsjaar bij een niet goedgekeurde begroting” toegevoegd.

Art. 13. Aan artikel 245, §1 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 8 mei 2009, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Aan de commissaris van de Vlaamse Regering kunnen bijkomende controletaken worden toegewezen.”.

Art. 14. Aan artikel 246 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 8 mei 2009, wordt de volgende zin toegevoegd:

“Ze oefenen hun raadgevende stem uit binnen het kader van hun controletaken.”.

Art. 15. Artikel 248 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 8 mei 2009, wordt opgeheven.

Hoofdstuk 4. Wijzigingen van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen

Art. 16. In artikel 64, §3 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, gewijzigd bij de decreten van 30 april 2004, 16 juni 2006 en 1 juli 2011, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“De opmaak en de actualisering van het Hogeronderwijsregister gebeurt door het Vlaams Ministerie van Onderwijs en Vorming.”.

Art. 17. In artikel 68, §1 van hetzelfde decreet, wordt tussen het woord “bachelorsopleiding” en de woorden “van studiegebieden” de zinsnede “, de schakelprogramma’s en voorbereidingsprogramma’s” ingevoegd.

Art. 18. In artikel 77 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 30 april 2004 en 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 1°quater wordt de zinsnede “en het niveau van het opleidingsonderdeel (inleidend, uitdiepend, gespecialiseerd)” opgeheven;

2° in punt 1°quinquies, a), worden de woorden “de mogelijkheden om de keuze voor een bepaald contract te wijzigen” vervangen door de woorden “de voorwaarden en modaliteiten om de inhoud of het type van contract te wijzigen”.

Art. 19. In artikel 85, §2, tweede lid van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 30 april 2004, wordt punt 6° opgeheven.

Hoofdstuk 5. Wijzigingen van het decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen

Art. 20. In artikel II.1, 15°bis van het decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs,

de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, ingevoegd bij het decreet van 30 april 2004 en gewijzigd bij de decreten van 8 mei 2009 en 1 juli 2011, wordt punt j) opgeheven.

Art. 21. Aan artikel II.15, tweede lid van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 8 mei 2009 en 1 juli 2011, wordt de volgende zin toegevoegd:

“De Raad doet als administratief rechtscollege uitspraak over de verzoeken die studenten in uitvoering van artikel 47 van het decreet van 14 maart 2008 betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen rechtstreeks bij hem indienen om hun leerkrediet aan te passen omdat ze zich in een overmachtssituatie bevonden en de instelling voor hen geen aangepaste examenregeling heeft geboden.”.

Art. 22. Aan artikel II.28 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2004, wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§4. Als het verzoek een aanpassing van het leerkrediet betreft, kan de Raad bij de betrokken instellingen van het hoger onderwijs informatie opvragen met het oog op de verificatie van de voorgelegde feiten.”.

Art. 23. In deel II, titel IV van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 4 juli 2008 en gewijzigd bij het decreet van 18 december 2009, wordt hoofdstuk 4bis dat bestaat uit artikel II.88bis tot en met artikel II.88terdecies, opgeheven.

Hoofdstuk 6. Wijzigingen van het decreet van 30 april 2004 betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hogeronderwijsmaatregelen

Art. 24. In artikel 2 van het decreet van 30 april 2004 betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hogeronderwijsmaatregelen, gewijzigd bij de decreten van 16 juni 2006, 14 maart 2008 en 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 1° wordt opgeheven;

2° in punt 17°, b), wordt de zinsnede “, en/of de instelling waar de opleiding wordt georganiseerd” opgeheven.

Art. 25. Artikel 11bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2007, wordt opgeheven.

Art. 26. Aan artikel 12, §2, van hetzelfde decreet wordt tussen het eerste en het tweede lid een lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Het instellingsbestuur kan voor afgestudeerden van soortgelijke bacheloropleidingen als de bacheloropleiding, vermeld in het eerste lid, die gevolgd werden aan een andere onderwijsinstelling, het programma van de masteropleiding differentiëren

naargelang van de graad van inhoudelijke verwantschap, zonder dat de studieomvang aangepast wordt.”.

Art. 27. Aan artikel 17, §2 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 16 juni 2006, wordt tussen het eerste en het tweede lid een lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Het instellingsbestuur kan voor afgestudeerden van soortgelijke bacheloropleidingen als de bacheloropleiding, vermeld in het eerste lid, die gevolgd werden aan een andere onderwijsinstelling, het programma van de bachelor- na -bacheloropleiding differentiëren naargelang van de graad van inhoudelijke verwantschap, zonder dat de studieomvang aangepast wordt.”.

Art. 28. Aan artikel 18, §2 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 16 juni 2006, wordt tussen het eerste en het tweede lid een lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Het instellingsbestuur kan voor afgestudeerden van soortgelijke masteropleidingen als de masteropleiding, vermeld in het eerste lid, die gevolgd werden aan een andere onderwijsinstelling, het programma van de master- na -masteropleiding differentiëren naargelang van de graad van inhoudelijke verwantschap, zonder dat de studieomvang aangepast wordt.”.

Art. 29. Aan artikel 18ter van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet betreffende het Onderwijs XXIII van 19 juli 2013, wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Het instellingsbestuur kan personen die om humanitaire redenen hun studiebewijs niet meer kunnen voorleggen, toelaten tot de vervolgopleiding na onderzoek naar de bekwaamheid van de student om de vervolgopleiding te volgen.”.

Art. 30. Aan artikel 25 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 16 juni 2006, wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De instellingen kunnen in hun onderwijsregeling vastleggen dat stages, bachelorproeven en masterproeven wegens hun aard niet in aanmerking komen voor een creditcontract. Dit moet worden gemotiveerd.”.

Art. 31. In artikel 26 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 16 juni 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 1 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De overeenstemming kan tot stand komen via elektronische weg.”;

2° in paragraaf 3 wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“De instellingen bieden voor de bacheloropleidingen en de masteropleidingen ten minste één studietraject met een studieomvang van 54 tot 66 studiepunten per academiejaar aan. Voor de masteropleidingen van 90 studiepunten bieden de

instellingen tenminste een studietraject aan binnen een aaneensluitende periode van drie semesters.”.

Art. 32. Artikel 28 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 28. §1. Tijdens het academiejaar zijn wijzigingen van het type en de inhoud van het contract mogelijk.

Wijzigingen in het type van contract worden altijd aangebracht door het instellingsbestuur en de student gezamenlijk.

Wijzigingen die in de loop van het academiejaar in de inhoud van een studiecontract worden aangebracht, kunnen alleen doorgevoerd worden als overeenstemming wordt bereikt tussen het instellingsbestuur en de student.

Ingeval van een modeltraject kan overleg gevoerd worden via de werking van de studentenraad.

§2. De instelling bepaalt in het onderwijs- en examenreglement onder welke voorwaarden en volgens welke modaliteiten wijzigingen mogelijk zijn.”.

Art. 33. Aan artikel 29, §2, eerste lid van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 16 juni 2006, worden de woorden “om een creditbewijs te behalen” toegevoegd.

Art. 34. In artikel 31 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 14 maart 2008, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3 wordt het tweede lid opgeheven;

2° er wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§4. De hogeronderwijsinstellingen garanderen dat een student bij aanpassingen aan het curriculum zijn reeds verworven studiepunten kan valideren binnen het vernieuwde studieprogramma. De instellingen voorzien hiertoe in de noodzakelijke overgangsmaatregelen in het onderwijs- en examenreglement als vermeld in artikel 78, 13°, van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen.”.

Art. 35. In deel I, titel III, hoofdstuk VI, afdeling 1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 16 juni 2006 en 14 maart 2008, wordt het opschrift van onderafdeling 3 vervangen door wat volgt:

“Onderafdeling 3.-Toekenning van een graad of een diploma”.

Art. 36. In deel I, titel III, hoofdstuk VI, afdeling 1, onderafdeling 3, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 16 juni 2006, wordt de indeling in de indelingsniveaus secties en subsecties opgeheven.

Art. 37. Artikel 32 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 32. Een student verwerft een graad of een diploma van een opleiding als hij voor het geheel van de opleiding geslaagd wordt verklaard.”.

Art. 38. Artikel 33 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 33. De student wordt automatisch geslaagd verklaard als hij alle examens die horen bij het opleidingsprogramma, heeft afgelegd en als alle examens geleid hebben tot een creditbewijs of tot een deliberatiecijfer als vermeld in het onderwijs- en examenreglement.”.

Art. 39. Artikel 34 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 34. De student wordt door de bijzondere examencommissie voor het geheel van de opleiding geslaagd verklaard als die op gemotiveerde wijze van oordeel is dat de doelstellingen van het opleidingsprogramma globaal verwezenlijkt zijn.

Het feit dat een student globaal geslaagd wordt verklaard, betekent niet dat hij in aanmerking komt voor een creditbewijs voor die opleidingsonderdelen waarvoor hij niet is geslaagd.”.

Art. 40. Artikel 35 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 35. Een graad van verdienste wordt automatisch toegekend overeenkomstig de voorwaarden in het onderwijs- en examenreglement, bepaald door de instelling, of wordt vastgesteld door de bijzondere examencommissie voor het geheel van de opleiding.”.

Art. 41. Artikel 36 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 36. Het instellingsbestuur voorziet in een diploma voor de student die geslaagd is verklaard voor het geheel van de opleiding. Door het diploma te verlenen krachtens dit decreet is het van rechtswege erkend en bekrachtigd.”.

Art. 42. Artikel 43 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 16 juni 2006, wordt opgeheven.

Art. 43. In artikel 52 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 16 juni 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, 1° wordt de zinsnede “examencommissie als bedoeld in artikel 35, ook al is dergelijke examencommissie niet op algemene wijze voorgeschreven” vervangen door de woorden “het orgaan of de persoon die verantwoordelijk is voor de bepaling van de studievoortgang”;

2° er wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§3. Het instellingsbestuur kan, in bijzondere gevallen en op objectieve gronden, de stage of een ander praktisch opleidingsonderdeel vroegtijdig beëindigen, als de

student door zijn gedragingen blijkt heeft gegeven van ongeschiktheid voor de uitoefening van een beroep waartoe de opleiding die hij volgt, hem opleidt. De student van wie de stage of het praktische opleidingsonderdeel met toepassing van het eerste lid is beëindigd, heeft geen recht op een tweede examenkans als vermeld in artikel 29, §2, tenzij aan de opgelegde bindende voorwaarden is voldaan.

De beslissing om een stage of praktisch opleidingsonderdeel vroegtijdig te beëindigen, wordt omstandig gemotiveerd.”.

Art. 44. In deel 1, titel III, hoofdstuk IV van hetzelfde decreet, wordt een afdeling 5 ingevoegd die luidt als volgt:

“Afdeling 5. – Evaluatie

Art. 54. De Vlaamse Regering evalueert elke vijf jaar de wijze waarop de associaties en instellingen omgaan met de kwaliteitsborging van hun EVC/EVK-procedures en de vrijstellingsprocedures. De Vlaamse Regering werkt de nodige maatregelen uit om die evaluatie uit te voeren.

De kwaliteitsborging heeft betrekking op de transparantie, toegankelijkheid, betrouwbaarheid en regelmatigheid van de gehanteerde procedures en methoden.

De uitkomsten van de evaluatie worden samengebracht in een openbaar verslag.

Elk bestuur geeft gevolg aan de uitkomsten van de kwaliteitsbeoordeling in zijn beleid.

Art. 55. De Vlaamse Regering voert elke vijf jaar een evaluatie uit naar mogelijke vereenvoudigingen in de regelgeving op het hoger onderwijs.

De uitkomsten van de evaluatie worden samengebracht in een openbaar verslag.”

Hoofdstuk 7. Wijzigingen van het decreet van 14 maart 2008 betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen

Art. 45. Aan artikel 35 van het decreet van 14 maart 2008 betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen, het laatst gewijzigd bij het decreet van 13 juli 2012, wordt een paragraaf 7 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§7. Vanaf het begrotingsjaar 2015 ontvangen de hogescholen en de universiteiten een bedrag van 899.000 euro voor de vorming en opleiding van het personeel aan de hogescholen en universiteiten. Dat bedrag wordt onder de universiteiten en hogescholen verdeeld naar rato van het aandeel van elke instelling in de werkingsuitkering voor het voorgaande begrotingsjaar. Het bedrag dat zo verkregen wordt, wordt met behoud van de bestemming ervan toegevoegd aan de werkingsuitkering.

De universiteiten en hogescholen onderhandelen jaarlijks binnen het lokale medezeggenschapsorgaan met de afgevaardigden van het personeel over de

geplande vormingsinitiatieven en rapporteren over het resultaat van de vormingsinitiatieven van het voorgaande begrotingsjaar.

Art. 46. In artikel 47, §3 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 9 juli 2010 en vervangen bij het decreet van 1 juli 2011, wordt het woord “beroepsprocedure” vervangen door het woord “procedure”.

Hoofdstuk 8. Wijzigingen van het decreet van 29 juni 2012 betreffende de studentenvoorzieningen in Vlaanderen

Art. 47. Artikel 17, § 1 van het decreet van 29 juni 2012 betreffende de studentenvoorzieningen in Vlaanderen wordt vervangen door wat volgt:

“§1. De stuvoraad is paritair samengesteld uit minstens acht leden. De helft van de leden wordt aangewezen door het instellingsbestuur. De andere helft wordt aangeduid door en onder de studenten en de leerlingen en cursisten uit hbo5-opleidingen die krachtens artikel 5 van dit decreet toegang hebben tot studentenvoorzieningen van de instelling. Die aanduiding gebeurt door middel van rechtstreekse verkiezing of door middel van getrapte verkiezing, in welk geval de betrokken studenten worden verkozen door de leden van de studentenraad. De keuze voor de wijze van aanduiding wordt gemaakt door de studentenraad. De stuvoraad streeft bij zijn samenstelling naar diversiteit. Maximum twee derde van zijn leden mag van hetzelfde geslacht zijn.”.

Hoofdstuk 9. Opheffingsbepalingen

Art. 48. De volgende besluiten worden opgeheven:

1° het besluit van de Vlaamse regering van 5 april 1995 betreffende de taken van de commissaris-coördinator en de commissarissen van de Vlaamse regering bij de hogescholen, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 9 september 2011;

2° het besluit van de Vlaamse regering van 5 september 2003 houdende vaststelling van de lijst van de controletaken van de commissarissen van de Vlaamse regering bij de universiteiten, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 9 september 2011.

Hoofdstuk 10. Inwerkingtreding

Art. 49. Dit decreet treedt in werking vanaf het academiejaar 2014-2015, met uitzondering van artikel 16, dat in werking treedt op een door de Vlaamse Regering nader te bepalen datum en de artikelen 23 en 45 die in werking treden op 1 januari 2015.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel,

Pascal SMET

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 54.656/1
van 6 januari 2014

over

een voorontwerp van decreet ‘tot aanpassing van enkele
hogeronderwijsbepalingen die de organisatie en controle van het
onderwijs faciliteren en de plan- en implementatielasten
verminderen’

Op 3 december 2013 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘tot aanpassing van enkele hogeronderwijsbepalingen die de organisatie en controle van het onderwijs faciliteren en de plan- en implementatielasten verminderen’.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 17 december 2013. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Michel TISON, assessor, en Marleen VERSCHRAEGHEN, toegevoegd griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 6 januari 2014.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe in zeven verschillende decreten die betrekking hebben op het hoger onderwijs², diverse wijzigingen aan te brengen, met het oog op het vereenvoudigen van de regelgeving voor en het verminderen van de plan- en implementatielasten van de instellingsbesturen in het hoger onderwijs.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Algemene opmerking

3.1. Het ontwerp van decreet beoogt wijzigingen aan te brengen in zeven decreten die betrekking hebben op het hoger onderwijs, en waarvan de bepalingen in beginsel zijn opgenomen in de ‘Codex Hoger Onderwijs’. Deze codex is vastgesteld bij besluit van de Vlaamse Regering van 11 oktober 2013³ en werd door het Vlaams Parlement bekrachtigd op 4 december 2013 door het aannemen van het ontwerp van decreet ‘tot bekrachtiging van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs, gecodificeerd op 11 oktober 2013’.⁴

Artikel 3 van dit bekrachtigingsdecreet heft onder meer de zeven vermelde decreten op, zoals ze op het ogenblik van de bekrachtiging van kracht waren. Krachtens artikel 4 van het bekrachtigingsdecreet krijgt de codificatie uitwerking op 1 oktober 2013. De zeven decreten die door het om advies voorgelegde ontwerp gewijzigd worden, zullen dus opgeheven zijn met ingang van die datum zodat de bepalingen van het voorliggende ontwerp, die in beginsel ten vroegste op 1 september 2014 in werking treden, de betrokken decreetsbepalingen onmogelijk nog zullen kunnen wijzigen.

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat wordt onder “rechtsgrond” de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

² Meer bepaald het decreet van 12 juni 1991 ‘betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap’, het decreet van 13 juli 1994 ‘betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap’, het decreet van 4 april 2003 ‘betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen’, het decreet van 19 maart 2004 ‘betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen’, het decreet van 30 april 2004 ‘betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hogeronderwijsmaatregelen’, het decreet van 14 maart 2008 ‘betreffende de financiering en de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen’ en het decreet van 29 juni 2012 ‘betreffende de studentenvoorzieningen in Vlaanderen’.

³ Besluit van de Vlaamse Regering van 11 oktober 2013 ‘tot codificatie van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs’.

⁴ Ontwerp van decreet ‘tot bekrachtiging van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs, gecodificeerd op 11 oktober 2013’ (tekst aangenomen door de plenaire vergadering), *Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2252/3.

3.2. Hierover ondervraagd door het bevoegde lid van het auditoraat verklaarde de gemachtigde dat na het advies van de Raad van State de tekst van het voorontwerp van decreet zal worden omgevormd tot een ontwerp van decreet ‘tot wijziging van de Codex Hoger Onderwijs’, dat zulks inhoudelijk niets aan het ontwerp zal veranderen aangezien de bepalingen die door het ontwerp worden gewijzigd in beginsel ongewijzigd voorkomen in de Codex Hoger Onderwijs en dat dit procedé weinig moeilijkheden en tijdverlies zal inhouden.

3.3. De regel wil dat aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, definitieve teksten worden voorgelegd, dit wil zeggen teksten die vormelijk en inhoudelijk af zijn.

Aangezien de ontworpen regeling een fundamentele tekortkoming vertoont die belet dat de door het ontwerp beoogde wijzigingen zullen kunnen worden aangebracht in de door het ontwerp genoemde decreten, zal de tekst, wil hij zinvol zijn, nog ingrijpend moeten worden herwerkt, zodat het sterk valt te betwijfelen dat het ontwerp in zoverre gereed is dat de Raad van State, afdeling Wetgeving, er een onderzoek kan aan wijden.

Omwille van het bijzondere feit van de voorgenomen codificatie en het feit dat de nieuwe en aan de Codex Hoger Onderwijs aangepaste versie van het ontwerp inhoudelijk geen nieuwe tekst zal vormen, aanvaardt de Raad van State om de tekst van het ontwerp te onderzoeken. Het past evenwel de stellers van het ontwerp er met aandrang aan te herinneren zich in de toekomst naar de hierboven geschetste regels te gedragen en een ontwerp pas voor advies aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, voor te leggen, nadat de – naar het zeggen van de gemachtigde gemakkelijk te maken – noodzakelijke aanpassingen zijn doorgevoerd.

Artikelen 6, 13 en 15

4. De tekst van het ontworpen artikel 173, § 1, tweede lid, van het decreet van 12 juni 1991 ‘betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap’ en van het ontworpen artikel 245, § 1, tweede lid van het decreet van 13 juli 1994 ‘betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap’, bepaalt niet welke overheid bijkomende controletaken kan toewijzen aan de commissarissen van de Vlaamse Regering. Gelet op de artikelen 21 en 22 van het bijzonder decreet van 7 juli 2006 ‘over de Vlaamse instellingen’, komt deze bevoegdheid in beginsel toe aan de Vlaamse Regering. Aangezien de memorie van toelichting aangeeft dat de opdrachten van de regeringscommissarissen via de functiebeschrijving worden toegewezen, moet hetzij de Vlaamse Regering, hetzij een daartoe behoorlijk door de Vlaamse Regering gemachtigd uitvoerend orgaan deze functiebeschrijvingen vaststellen.

5. Gelet op artikel 24, § 5, van de Grondwet, kunnen de bijkomende controletaken slechts betrekking hebben op de tenuitvoerlegging van de door de decreetgever vastgestelde essentiële elementen. Dat houdt in dat de controletaken moeten kaderen binnen de opdrachten die in artikel 173, § 1, van het decreet van 12 juni 1991 respectievelijk in artikel 245 van het decreet van 13 juli 1994 aan de regeringscommissaris zijn opgedragen.⁵ De Vlaamse Regering kan op

⁵ M.b.t. de huidige formulering in artikel 173 van het decreet van 12 juni 1991 oordeelde de Raad van State, afdeling Wetgeving, dat de bepaling de Vlaamse Regering er niet toe machtigt om de bevoegdheden van de regeringscommissarissen te *beperken* en dat de machtiging moet gelezen worden “binnen de bevoegdheden

grond van de ontworpen machtiging de opdrachten van de regeringscommissarissen noch beperken, noch uitbreiden.

Artikel 16

6. Uit de artikelen 21 en 22 van het bijzonder decreet van 7 juli 2006 ‘over de Vlaamse instellingen’ volgt dat de Vlaamse Regering zelf haar werkwijze regelt en dat zij, onverminderd de door haar toegestane delegaties, collegiaal beraadslaagt. De vermelde bepalingen van het bijzonder decreet staan eraan in de weg dat de decreetgever zich inlaat met de verdeling van de bevoegdheden in de schoot van de Vlaamse Regering en haar diensten. Het komt de decreetgever met andere woorden niet toe om te bepalen welke diensten van de Vlaamse Regering instaan voor de opmaak en de actualisering van het Hogeronderwijsregister. Die bevoegdheid dient aan de Vlaamse Regering zelf te worden toevertrouwd, die desgevallend deze bevoegdheid kan toekennen aan het Vlaams Ministerie van Onderwijs en Vorming.

Artikel 25

7. Artikel 25 van het ontwerp heft artikel 11*bis* op van het decreet van 30 april 2004 ‘betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hogeronderwijsmaatregelen’. Dit artikel heeft betrekking op de masteropleidingen. De gelijkaardige bepaling voor de bacheloropleidingen (zijnde artikel 10, §§ 1 en 2, van hetzelfde decreet) wordt niet opgeheven. Als zulks effectief de bedoeling is, ontstaat een weinig coherente wetgeving, die bovendien een ongelijke behandeling doet ontstaan tussen studenten in de bachelor- en de masteropleidingen. In de masteropleidingen zullen afwijkende toelatingsvoorwaarden enkel kunnen worden toegestaan om humanitaire redenen en enkel indien het diploma in het buitenland werd behaald (zie de opmerkingen bij artikel 29 van het ontwerp). Voor die ongelijke behandeling moet een passende verantwoording voorhanden zijn.

Artikel 29

8. De notie “om humanitaire redenen” heeft geen betrekking op het niet meer kunnen voorleggen van het studiebewijs, maar wel op de toelatingsbeslissing. Men schrijve dus: “Het instellingsbestuur kan om humanitaire redenen personen die hun studiebewijs niet meer kunnen voorleggen, toelaten ...”.

9. De mogelijkheid om wegens humanitaire redenen studenten toe te laten tot een vervolgopleiding zonder dat ze een studiebewijs kunnen voorleggen, is beperkt tot het geval waarin het betrokken studiebewijs buiten de Vlaamse Gemeenschap is behaald, wat er op neer komt dat die mogelijkheid *de facto* vooral zal gelden voor buitenlandse studenten. Het is aan te

vastgelegd door de decreetgever” (Adv.RvS 31.704/1 van 22 mei 2001, over een voorontwerp van decreet dat heeft geleid tot het decreet van 7 december 2001 ‘betreffende de herziening van de financiering van de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap en begeleidende bepalingen’, *Parl.St.* VI.Parl. 2001-02, nr. 838/1).

bevelen in de memorie van toelichting specifiek te verduidelijken waarom die mogelijkheid beperkt wordt tot studenten die een diploma buiten de Vlaamse Gemeenschap hebben behaald.

Artikel 32

10. De ontworpen bepaling voert voor het eerst in de onderwijswetgeving de notie “studiecontract” in. Gelet op de overige bepalingen van het decreet van 30 april 2004, wordt beter steeds de term “contract” gebruikt.

11. Het is niet duidelijk wat het verschil is tussen wijzigingen die door de partijen “gezamenlijk” worden aangebracht en wijzigingen die kunnen worden doorgevoerd “als overeenstemming wordt bereikt” door de partijen. Indien er geen verschil is, worden het ontworpen tweede en derde lid van artikel 28, § 1, van het decreet van 30 april 2004 beter omgewerkt tot één lid.

Artikelen 39 en 40

12. De ontworpen artikelen 34 en 35 van het decreet van 30 april 2004 formaliseren het uitzonderlijk karakter van het samenroepen van de examencommissie. In de ontworpen artikelen is telkens sprake van de “bijzondere examencommissie” terwijl nergens sprake is van de (gewone) examencommissie. Het verdient aanbeveling te spreken van de “examencommissie”.

Artikel 47

13. Artikel 47 vervangt artikel “17, § 1,” van het decreet van 29 juni 2012 ‘betreffende de studentenvoorzieningen in Vlaanderen’. Dit artikel 17 bevat evenwel geen § 1, evenmin als de parallelle bepaling uit de Codex Hoger Onderwijs. Het lijkt de bedoeling te zijn om het ganse artikel te vervangen, dan wel enkel het eerste lid. De stellers van het ontwerp dienen de ontworpen bepaling op dit punt te verduidelijken.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Marleen VERSCHRAEGHEN

Marnix VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van de Codex Hoger Onderwijs van 20 december 2013

Art. 2. In artikel I.3 van de Codex Hoger Onderwijs van 20 december 2013 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 4° wordt opgeheven;

2° in punt 48°, b), wordt de zinsnede “, en/of de instelling waar de opleiding wordt georganiseerd” opgeheven;

3° in punt 69° wordt punt i) opgeheven.

Art. 3. In artikel II.170, §3, van dezelfde codex wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“De opmaak en de actualisering van het Hogeronderwijsregister gebeurt door de bevoegde dienst van de Vlaamse overheid.”.

Art. 4. Artikel II.181 van dezelfde codex wordt opgeheven.

Art. 5. In artikel II.182, §2, van dezelfde codex wordt tussen het eerste en het tweede lid een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Het instellingsbestuur kan voor afgestudeerden van soortgelijke bacheloropleidingen als de bacheloropleiding, vermeld in het eerste lid, die gevolgd werden aan een andere onderwijsinstelling, het programma van de masteropleiding differentiëren naargelang van de graad van inhoudelijke verwantschap, zonder dat de studieomvang aangepast wordt.”.

Art. 6. In artikel II.186 van dezelfde codex wordt tussen het woord “bacheloropleidingen” en de woorden “van studiegebieden” de zinsnede “, de schakelprogramma’s en voorbereidingsprogramma’s” ingevoegd.

Art. 7. In artikel II.189, §2, van dezelfde codex wordt tussen het eerste en het tweede lid een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Het instellingsbestuur kan voor afgestudeerden van soortgelijke bacheloropleidingen als de bacheloropleiding, vermeld in het eerste lid, die gevolgd werden aan een andere

onderwijsinstelling, het programma van de bachelor-na-bacheloropleiding differentiëren naargelang van de graad van inhoudelijke verwantschap, zonder dat de studieomvang aangepast wordt.”.

Art. 8. In artikel II.190, §2, van dezelfde codex wordt tussen het eerste en het tweede lid een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Het instellingsbestuur kan voor afgestudeerden van soortgelijke masteropleidingen als de masteropleiding, vermeld in het eerste lid, die gevolgd werden aan een andere onderwijsinstelling, het programma van de master-na-masteropleiding differentiëren naargelang van de graad van inhoudelijke verwantschap, zonder dat de studieomvang aangepast wordt.”.

Art. 9. Aan artikel II.192 van dezelfde codex wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Het instellingsbestuur kan personen die hun studiebewijs niet meer kunnen voorleggen, om humanitaire redenen toelaten tot de vervolgopleiding na onderzoek naar de bekwaamheid van de student om de vervolgopleiding te volgen.”.

Art. 10. Aan artikel II.199 van dezelfde codex wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De instellingen kunnen in hun onderwijsregeling vastleggen dat stages, bachelorproeven en masterproeven wegens hun aard niet in aanmerking komen voor een creditcontract. Dit moet worden gemotiveerd.”.

Art. 11. In artikel II.200 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 1 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De overeenstemming kan tot stand komen via elektronische weg.”;

2° in paragraaf 3 wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“De instellingen bieden voor de bacheloropleidingen en de masteropleidingen ten minste één studietraject met een studieomvang van 54 tot 66 studiepunten per academiejaar aan. Voor de masteropleidingen van 90 studiepunten bieden de instellingen ten minste een studietraject aan binnen een aaneensluitende periode van drie semesters.”.

Art. 12. Artikel II.202 van dezelfde codex wordt vervangen door wat volgt:

“Art. II.202. §1. Tijdens het academiejaar zijn wijzigingen van het type en de inhoud van het contract mogelijk.

Deze wijzigingen kunnen enkel worden doorgevoerd als overeenstemming wordt bereikt tussen het instellingsbestuur en de student.

Ingeval van een modeltraject kan overleg gevoerd worden via de werking van de studentenraad.

§2. De instelling bepaalt in het onderwijs- en examenreglement onder welke voorwaarden en volgens welke modaliteiten wijzigingen mogelijk zijn.”.

Art. 13. In artikel II.204, §3, van dezelfde codex wordt het woord “beroepsprocedure” vervangen door het woord “procedure”.

Art. 14. In artikel II.221 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in punt 4° wordt de zinsnede “en het niveau van het opleidingsonderdeel (inleidend, uitdiepend, gespecialiseerd)” opgeheven;
- 2° in punt 5°, a), worden de woorden “de mogelijkheden om de keuze voor een bepaald contract te wijzigen” vervangen door de woorden “de voorwaarden en modaliteiten om de inhoud of het type van contract te wijzigen”.

Art. 15. Aan artikel II.223, §2, eerste lid, van dezelfde codex worden de woorden “om een creditbewijs te behalen” toegevoegd.

Art. 16. In artikel II.225 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1 wordt het derde lid opgeheven;
- 2° in paragraaf 3 wordt het tweede lid opgeheven;
- 3° er wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§4. De hogeronderwijsinstellingen garanderen dat een student bij aanpassingen aan het curriculum zijn reeds verworven studiepunten kan valideren binnen het vernieuwde studieprogramma. De instellingen voorzien hiertoe in de noodzakelijke overgangsmaatregelen in het onderwijs- en examenreglement als vermeld in artikel II.222, 13°.”.

Art. 17. In deel 2, titel I4, hoofdstuk 4, afdeling 1, van dezelfde codex wordt het opschrift van onderafdeling 3 vervangen door wat volgt:

“Onderafdeling 3. Toekenning van een graad of een diploma”.

Art. 18. Artikel II.227 van dezelfde codex wordt vervangen door wat volgt:

“Art. II.227. Een student verwerft een graad of een diploma van een opleiding als hij voor het geheel van de opleiding geslaagd wordt verklaard.”.

Art. 19. Artikel II.228 van dezelfde codex wordt vervangen door wat volgt:

“Art. II.228. De student wordt automatisch geslaagd verklaard als hij alle examens die horen bij het opleidingsprogramma, heeft afgelegd en als alle examens geleid hebben tot een creditbewijs of tot een deliberatiecijfer als vermeld in het onderwijs- en examenreglement.”.

Art. 20. Artikel II.229 van dezelfde codex wordt vervangen door wat volgt:

“Art. II.229. De student wordt door de examencommissie voor het geheel van de opleiding geslaagd verklaard als die op gemotiveerde wijze van oordeel is dat de doelstellingen van het opleidingsprogramma globaal verwezenlijkt zijn.

Het feit dat een student globaal geslaagd wordt verklaard, betekent niet dat hij in aanmerking komt voor een creditbewijs voor die opleidingsonderdelen waarvoor hij niet is geslaagd.”.

Art. 21. Artikel II.230 van dezelfde codex wordt vervangen door wat volgt:

“Art. II.230. Een graad van verdienste wordt automatisch toegekend overeenkomstig de voorwaarden in het onderwijs- en examenreglement, bepaald door de instelling, of wordt vastgesteld door de examencommissie voor het geheel van de opleiding.”.

Art. 22. Artikel II.231 van dezelfde codex wordt vervangen door wat volgt:

“Art. II.231. Het instellingsbestuur voorziet in een diploma voor de student die geslaagd is verklaard voor het geheel van de opleiding. Door het diploma te verlenen krachtens dit decreet is het van rechtswege erkend en bekrachtigd.”.

Art. 23. Artikel II.238 van dezelfde codex wordt opgeheven.

Art. 24. In artikel II.246 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, 1°, wordt de zinsnede “examencommissie als bedoeld in artikel II.230, ook al is dergelijke examencommissie niet op algemene wijze voorgeschreven” vervangen door de woorden “het orgaan of de persoon die verantwoordelijk is voor de bepaling van de studievoortgang”;

2° er wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§3. Het instellingsbestuur kan in bijzondere gevallen en op objectieve gronden de stage of een ander praktisch opleidingsonderdeel vroegtijdig beëindigen, als de student door zijn gedragingen blijkt heeft gegeven van ongeschiktheid voor de uitoefening van een beroep waartoe de opleiding die hij volgt, hem opleidt.

De student van wie de stage of het praktische opleidingsonderdeel met toepassing van het eerste lid is beëindigd, heeft geen recht op een tweede examenkans als vermeld in artikel II.223, tenzij aan de opgelegde bindende voorwaarden is voldaan.

De beslissing om een stage of praktisch opleidingsonderdeel vroegtijdig te beëindigen, wordt omstandig gemotiveerd.”.

Art. 25. In artikel II.252, §2, derde lid, van dezelfde codex wordt punt 6° opgeheven.

Art. 26. In deel 2, titel 4, van dezelfde codex wordt een hoofdstuk 9 ingevoegd dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk 9. Evaluatie

Art. II.272/1. De Vlaamse Regering evalueert elke vijf jaar de wijze waarop de associaties en instellingen omgaan met de kwaliteitsborging van hun EVC/EVK-procedures en de vrijstellingsprocedures. De Vlaamse Regering werkt de nodige maatregelen uit om die evaluatie uit te voeren.

De kwaliteitsborging heeft betrekking op de transparantie, toegankelijkheid, betrouwbaarheid en regelmatigheid van de gehanteerde procedures en methoden.

De uitkomsten van de evaluatie worden samengebracht in een openbaar verslag.

Elk bestuur geeft gevolg aan de uitkomsten van de kwaliteitsbeoordeling in zijn beleid.

Art. II.272/2. De Vlaamse Regering voert elke vijf jaar een evaluatie uit naar mogelijke vereenvoudigingen in de regelgeving op het hoger onderwijs.

De uitkomsten van de evaluatie worden samengebracht in een openbaar verslag.”.

Art. 27. Aan artikel II.285, tweede lid, van dezelfde codex wordt de volgende zin toegevoegd:

“De Raad doet als administratief rechtscollege uitspraak over de verzoeken die studenten in uitvoering van artikel II.204 rechtstreeks bij hem indienen om hun leerkrediet aan te passen omdat ze zich in een overmachtsituatie bevonden en de instelling voor hen geen aangepaste examenregeling heeft geboden.”.

Art. 28. Aan artikel II.298 van dezelfde codex wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§4. Als het verzoek een aanpassing van het leerkrediet betreft, kan de Raad bij de betrokken instellingen van het hoger onderwijs informatie opvragen met het oog op de verificatie van de voorgelegde feiten.”.

Art. 29. Artikel II.344, eerste lid, van dezelfde codex wordt vervangen door wat volgt:

“De stuvoraad is paritair samengesteld uit minstens acht leden. De helft van de leden wordt aangewezen door het instellingsbestuur. De andere helft wordt aangeduid door en onder de studenten en de leerlingen en cursisten uit hbo5-opleidingen die krachtens artikel II.338 toegang hebben tot studentenvoorzieningen van de instelling. Die aanduiding gebeurt door middel van rechtstreekse verkiezing of door middel van getrapte verkiezing, in welk geval de betrokken studenten worden verkozen door de leden van de studentenraad. De keuze voor de wijze van aanduiding wordt gemaakt door de studentenraad. De stuvoraad streeft bij zijn samenstelling naar diversiteit. Maximum twee derde van zijn leden mag van hetzelfde geslacht zijn.”.

Art. 30. Aan artikel III.34 van dezelfde codex wordt een paragraaf 6 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§6. Vanaf het begrotingsjaar 2015 ontvangen de hogescholen en de universiteiten een bedrag van 899.000 euro voor de vorming en opleiding van het personeel aan de hogescholen en universiteiten. Dat bedrag wordt onder de universiteiten en hogescholen verdeeld naar rato van het aandeel van elke instelling in de werkingsuitkering voor het voorgaande begrotingsjaar. Het bedrag dat zo verkregen wordt, wordt met behoud van de bestemming ervan toegevoegd aan de werkingsuitkering.

De universiteiten en hogescholen onderhandelen jaarlijks binnen het lokale medezeggenschapsorgaan met de afgevaardigden van het personeel over de geplande vormingsinitiatieven en rapporteren over het resultaat van de vormingsinitiatieven van het voorgaande begrotingsjaar.”.

Art. 31. In deel 3, titel 2, van dezelfde codex wordt hoofdstuk 7, dat bestaat uit artikel III.85 tot en met artikel III.96, opgeheven.

Art. 32. In artikel IV.13 van dezelfde codex wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Het universiteitsbestuur stelt een beleidsbegroting op voor het volgende begrotingsjaar en bezorgt die vóór 15 november aan de Vlaamse Regering. De regeringscommissaris en de afgevaardigde van financiën bezorgen hun analyse en advies vóór 31 december aan het universiteitsbestuur en aan de Vlaamse Regering. Als de regeringscommissaris en de afgevaardigde van financiën vaststellen dat de begroting is opgesteld conform de meegedeelde cijfers, dat de wettelijke voorschriften nageleefd zijn en dat de begroting het financiële evenwicht van de universiteit op korte en lange termijn niet in het gedrang brengt, heeft de begroting geen verdere goedkeuring van de Vlaamse Regering.”.

Art. 33. Artikel IV.17 van dezelfde codex wordt vervangen door wat volgt:

“Art. IV.17. Als de Vlaamse Regering op basis van het gezamenlijk advies en de analyse van de regeringscommissaris en de afgevaardigde van financiën de begroting niet kan goedkeuren omdat zij van oordeel is dat deze strijdig is met het bij of krachtens de wet of decreet bepaalde of het financieel evenwicht van de universiteit in gevaar brengt, doet zij hiervan binnen een termijn van een maand na ontvangst van het advies van de regeringscommissaris en de afgevaardigde van financiën mededeling aan de instelling onder opgave van haar bezwaren.

In dit geval verzoekt de Vlaamse Regering het universiteitsbestuur de nodige wijzigingen aan te brengen aan de begroting en haar deze binnen twee maanden na deze mededeling opnieuw voor te leggen.

Binnen een termijn van een maand keurt de Vlaamse Regering de begroting goed. Indien zij nog bezwaren heeft tegen de gewijzigde begroting, dan deelt zij dit binnen de maand aan het universiteitsbestuur mee op dezelfde wijze als voorgeschreven in het vorige lid.

Zolang de Vlaamse Regering de begroting niet heeft goedgekeurd worden de maandelijkse uitkeringen herleid tot een twaalfde van de uitkeringen van het vorige begrotingsjaar.

Als de in het eerste en derde lid bepaalde termijnen verstreken zijn, wordt de begroting geacht te zijn goedgekeurd.”.

Art. 34. In artikel IV.21 van dezelfde codex wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Het hogeschoolbestuur stelt een begroting op voor het volgende begrotingsjaar en bezorgt die vóór 15 november aan de Vlaamse Regering. De regeringscommissaris bezorgt zijn analyse en advies vóór 31 december aan het hogeschoolbestuur en aan de Vlaamse Regering. Als de regeringscommissaris vaststelt dat de begroting is opgesteld conform de meegedeelde cijfers, dat de wettelijke voorschriften nageleefd zijn en dat de begroting het financiële evenwicht van de hogeschool op korte en lange termijn niet in het gedrang brengt, heeft de begroting geen verdere goedkeuring van de Vlaamse Regering.”.

Art. 35. In artikel IV.24 van dezelfde codex wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Het hogeschoolbestuur draagt zorg voor de wijziging van de begroting, overeenkomstig de nadere regels voor de vormgeving van de begroting en de procedure van de wijziging die de Vlaamse Regering in uitvoering van artikel IV.23 bepaalt.”.

Art. 36. Artikel IV.25 van dezelfde codex wordt vervangen door wat volgt:

“Art. IV.25. Als de Vlaamse Regering op basis van het advies en de analyse van de regeringscommissaris de begroting niet kan goedkeuren, omdat zij van oordeel is dat deze strijdig is met het bij of krachtens de wet of decreet bepaalde of het financieel evenwicht van de hogeschool in gevaar brengt, doet zij hiervan binnen een termijn van een maand na ontvangst van het advies van de regeringscommissaris mededeling aan de instelling onder opgave van haar bezwaren.

In dit geval verzoekt de Vlaamse Regering het hogeschoolbestuur de nodige wijzigingen aan te brengen aan de begroting en haar deze binnen twee maanden na deze mededeling opnieuw voor te leggen.

Binnen een termijn van een maand keurt de Vlaamse Regering de begroting goed. Indien zij nog bezwaren heeft tegen de gewijzigde begroting, dan deelt zij dit binnen de maand aan het hogeschoolbestuur mee op dezelfde wijze als voorgeschreven in het vorige lid.

Zolang de Vlaamse Regering de begroting niet heeft goedgekeurd worden de werkingsuitkeringen herleid zoals bepaald in artikel IV.26.

Als de in het eerste en derde lid bepaalde termijnen verstreken zijn, wordt de begroting geacht te zijn goedgekeurd.”.

Art. 37. In artikel IV.26, eerste lid, van dezelfde codex worden na de woorden “jaarlijkse werkingsuitkering” de woorden “bij een goedgekeurde begroting of de werkingsuitkering van het vorige begrotingsjaar bij een niet goedgekeurde begroting” toegevoegd.

Art. 38. In artikel IV.99 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 1 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Aan de commissaris van de Vlaamse Regering kunnen binnen zijn decretaal omliggende opdrachten bijkomende controletaken worden toegewezen door de Vlaamse Regering.”;

2° paragraaf 2 wordt opgeheven.

Art. 39. Aan artikel IV.100 van dezelfde codex worden de woorden “binnen het kader van zijn controleopdracht” toegevoegd.

Art. 40. Aan artikel IV.110, §1, van dezelfde codex wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Aan de commissaris van de Vlaamse Regering kunnen binnen zijn decretaal omliggende opdrachten bijkomende controletaken worden toegewezen door de Vlaamse Regering.”.

Art. 41. Aan artikel IV.111 van dezelfde codex wordt de volgende zin toegevoegd:

“Ze oefenen hun raadgevende stem uit binnen het kader van hun controletaken.”.

Art. 42. Artikel IV.113 van dezelfde codex wordt opgeheven.

Art. 43. In artikel V.46, tweede lid, van dezelfde codex worden de woorden “en na elke benoeming of bevordering” opgeheven.

Art. 44. In artikel V.62, tweede lid, van dezelfde codex worden de woorden “en na elke benoeming of bevordering” opgeheven.

Art. 45. In artikel V.93, §2, van dezelfde codex wordt de zinsnede “, of na benoeming of bevordering” opgeheven.

Hoofdstuk 3. Opheffingsbepalingen

Art. 46. De volgende besluiten worden opgeheven:

- 1° het besluit van de Vlaamse Regering van 5 april 1995 betreffende de taken van de commissaris-coördinator en de commissarissen van de Vlaamse Regering bij de hogescholen, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 9 september 2011;
- 2° het besluit van de Vlaamse Regering van 5 september 2003 houdende vaststelling van de lijst van de controletaken van de commissarissen van de Vlaamse Regering bij de universiteiten, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 9 september 2011.

Hoofdstuk 4. Inwerkingtreding

Art. 47. Dit decreet treedt in werking vanaf het academiejaar 2014-2015, met uitzondering van artikel 3 dat in werking treedt op een door de Vlaamse Regering nader te bepalen datum en de artikelen 30 en 31 die in werking treden op 1 januari 2015.

Brussel, 17 januari 2014.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel,

Pascal SMET